ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ

Ὑμηττοῦ 47-51, 161 21 Καισαριανή. Τηλ. 210-72.24.123 FAX 210-72.23.584

(Internet)http://www.imkby.gr(e-mail)info@imkby.gr

Ἀριθμ. Πρωτ. Φ1/3/1092

Ἐν Καισαριανῇ τῇ 27ῃ Σεπτεμβρίου 2005

Ἐγκύκλιος 52α

Πρὸς τοὺς
Πανοσιολογιωτάτους καὶ Αἰδεσιμολογιωτάτους Πρεσβυτέρους,
τὸν Ἱεροκήρυκα καὶ τοὺς Ἐφημερίους
καὶ τοὺς Εὐλαβεστάτους Διακόνους
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί
Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

Εὑρισκόμεθα πρὸ τῆς ἱεραποστολικῆς περιόδου 2005-2006 καὶ καλούμεθα καὶ πάλιν νὰ θέσωμεν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ ἄροτρον διὰ νὰ ἀρώσωμεν τὸ γεώργιον τοῦ Θεοῦ.

Ὅπως κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὴν ἀρχὴν ἑκάστης πνευματικῆς περιόδου, ἀπευθύνομεν ἐκτενῆ ποιμαντορικὴν ἐγκύκλιον, οὕτω καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ θύραις γράφομεν τὴν ἀνὰ χεῖρας· τοῦτο μὲν διὰ νὰ φωτίσωμεν τὴν αὐτοσυνειδησίαν μας, ὥστε ὡς ἀληθεῖς πνευματικοὶ πατέρες νὰ γεννήσωμεν υἱοὺς κατὰ χάριν τοῦ Θεοῦ Πατρός· τοῦτο δὲ διὰ νὰ ὁρίσωμεν τοὺς στόχους τῆς ἱεραποστολικῆς διακονίας μας εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολίν μας κατὰ τὴν περίοδον αὐτήν.

Μέρος Α'

Διὰ τὴν πνευματικὴν μελέτην μας ἐπελέξαμε νὰ θέσωμεν ἑαυτοὺς ὑπὸ τοὺς λόγους τῆς θεοπνεύστου Ἁγίας Γραφῆς, ἡ ὁποία φωτίζει ἐμᾶς καὶ τὴν διακονίαν μας:

1. Τοῦ Προφήτου Ὡσηέ (Σωτηρία), κεφάλαιον ε' 1-2

Προεφήτευσε ἀπὸ τοῦ ἔτους 785 ἕως τοῦ ἔτους 725 πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπευθύνεται κατ' ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους Ἱερεῖς λέγων:

«*Ἀκούσατε ταῦτα, οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε, οἶκος Ἰσραήλ, καὶ ὁ οἶκος τοῦ βασιλέως, ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστι τὸ κρίμα· ὅτι παγὶς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾷ καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον, ὃ οἱ ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν. ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν*».

Δηλαδή: Ἱερεῖς, ἀκούσατε ταῦτα· λαὲ τοῦ Ἰσραήλ, προσέχετε εἰς αὐτὰ καὶ ἄνθρωποι τοῦ βασιλέως ἀκροάσθητε καλὰ ὅ,τι θὰ εἴπω διότι σᾶς, ὦ ἀρχηγοί, ἀφορᾷ ἡ καταδίκη αὕτη, καθόσον σεῖς ἐγίνατε παγὶς τοῦ κακοῦ ἐν τῇ σκοπιᾷ καὶ δίκτυον ἡπλωμένον εἰς τὸ ὄρος Ἰταβύριον διὰ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ σας. Ὅπως οἱ θηρευταὶ γεμίζουν παγιδευτικῶν μέσων τὸ ὄρος Ἰταβύριον, οὕτως ἐπράξατε καὶ σεῖς ἐν τῇ εἰδωλολατρίᾳ. Ἐγὼ θὰ σᾶς δώσω μαθήματα!

Εἰς τὸ προφητικὸν αὐτὸ κείμενον ὁ Κύριος ἀπευθύνεται εἰς τοὺς Ἰουδαίους Ἱερεῖς διὰ νὰ ἐλέγξῃ αὐτούς, ἐπειδὴ ἐξέκλιναν καὶ ἐξετράπησαν τῆς ἀποστολῆς καὶ τῶν καθηκόντων αὐτῶν. Ἐπικεντρώνομεν τὴν προσοχήν μας εἰς δύο σημεῖα:

α) «*παγὶς ἐγενήθητε τῇ σκοπιᾷ ...* »

Ὁ Κύριος δὲν ἀποξενοῦται τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχει ἀναθέσει νὰ ποιμαίνουν οἱ πνευματικοὶ ἡγέτες ἐξ Ὀνόματος Αὐτοῦ. Αὐτοὶ ἀσκοῦν τὰ καθήκοντα καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ὡς ὄργανα τοῦ Κυρίου. Ὅταν ὁ Κύριος διαπιστώσῃ ὅτι οἱ πνευματικοὶ ἡγέτες βλάπτουν ἀντὶ νὰ ὠφελοῦν, κρημνίζουν ἀντὶ νὰ οἰκοδομοῦν, διδάσκουν καὶ προωθοῦν τὴν ἀσέβειαν καὶ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν θείων ἐντολῶν ἀντὶ νὰ στηρίζουν τὴν πίστιν εἰς τὸν ἀληθινὸν καὶ ζῶντα Κύριον, ὁ Κύριος προειδοποιεῖ αὐτούς, ὅτι ἔχουν καταστεῖ ἐπικίνδυνοι· λειτουργοῦν ὡς παγίδα τῶν ψυχῶν εἰς τὴν ἀσέβειαν.

β) «*ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν*».

Ὁ Κύριος οὔτε, ὡς εἴπομεν, ἀποξενοῦται, οὔτε ἀπογοητεύεται, οὔτε παραιτεῖται τοῦ ἔργου Αὐτοῦ, ἀλλὰ δρᾶ, ἐνεργεῖ μετὰ φιλανθρωπίας ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ προλάβη τὸ κακὸ ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ προστατεύση τὶς ψυχές. Διὰ ποίου τρόπου; Αὐτὸν τὸν ἐπιλέγει πάντοτε ἐν σοφίᾳ, ἐν δικαιοσύνῃ, ἐν ἀγαθότητι, παιδεύει πρὸς σκοπὸν τὸν βελτίονα.

Συμπέρασμα: Ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸ Ἰουδαϊκὸν Ἱερατεῖον· Εἶσθε ἐπικίνδυνοι διὰ τὸν λαόν μου καὶ πρέπει νὰ σᾶς διορθώσω.

Ἐμεῖς ἂς προσέξωμεν τὴν προειδοποίησιν τοῦ Κυρίου μας.

2. Τοῦ Προφήτου Μαλαχίου (Ἀγγελιαφόρος τοῦ Κυρίου), κεφάλαιον β' 1-9

Προεφήτευσεν ἕως τοῦ ἔτους 400 πρὸ Χριστοῦ. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς δράσεώς του ὑπῆρχε μεγάλη διάστασις, διαφορὰ καὶ ἀταξία μεταξὺ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἱερέων.

«Καὶ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς, οἱ ἱερεῖς· ἐὰν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ, καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ καταράσομαι αὐτήν· καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν. ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὦμον καὶ σκορπιῶ ἔνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἔνυστρον ἑορτῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην τοῦ εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τοὺς Λευΐτας λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαί με καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου στέλλεσθαι αὐτόν. νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ εὑρέθη ἐν χείλεσιν αὐτοῦ· ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας. ὅτι χείλη ἱερέως φυλάξεται γνῶσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου Παντοκράτορός ἐστιν. ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἠσθενήσατε πολλοὺς ἐν νόμῳ, διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευΐ, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ. κἀγὼ δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ ἀπερριμμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδούς μου, ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ».

Δηλαδή: Λοιπὸν αὐτὴ εἶναι τώρα ἡ ἐντολή μου πρὸς σᾶς, ὦ ἱερεῖς. Ἐὰν δὲν ὑπακούσητε καὶ δὲν προσέξητε μὲ τὴν καρδίαν σας, ὥστε νὰ

δοξάσητε τὸ ὄνομά μου, λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτωρ, θὰ ἀποστείλω ἐναντίον σας τὴν κατάραν. Θὰ μεταστρέψω εἰς κατάραν τὴν ἀνήκουσαν εἰς ὑμᾶς εὐλογίαν ναί! Θὰ καταρασθῶ τὴν εὐλογίαν αὐτήν. Θὰ ἀκυρώσω δηλαδὴ τὴν εὐλογίαν σας, ὥστε νὰ μὴν εἶναι μαζί σας, διότι σεῖς δὲν προσέχετε τὸν νόμον μὲ τὴν καρδίαν σας. Ἰδοὺ θὰ σᾶς ἀφαιρέσω τὸν προσδιορισθέντα ὦμον τῶν θυμάτων καὶ θὰ σκορπίσω κατὰ τὰς ἑορτὰς εἰς τὸ πρόσωπόν σας τὸν ἀκάθαρτον στόμαχον τῶν θυσιαζομένων ζῴων. Θὰ σᾶς λάβω καὶ θὰ σᾶς τοποθετήσω εἰς τὸ αὐτὸ μέρος μὲ αὐτὰ εἰς τὰ ἀπορρίμματα. Θὰ μάθητε τότε, ὅτι ἐγὼ ἔδωκα τὴν ἐντολὴν καὶ τιμωρῶ τὴν παράβασίν της διὰ νὰ εἶναι στερεωμένη ἡ διαθήκη μου μετὰ τῶν Λευϊτῶν, λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτωρ. Ἡ συνθήκη μου μετὰ τοῦ Λευΐ ἦτο ὑπόσχεσις μακροζωΐας καὶ εὐτυχίας. Πλὴν αὐτοῦ, ἡ συνθήκη αὕτη ἀπῄτει ἀπ᾽ αὐτὸν τὸν φόβον του πρὸς ἐμέ, ὥστε νὰ συστέλλεται εἰς τὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματός μου. Εἰς τοὺς παλαιοὺς ἱερεῖς ὁ νόμος οὗτος ἦτο πάντοτε εἰς τὸ στόμα των καὶ ἡ ἀδικία δὲν ἐμελετᾶτο κἂν ὑπὸ τῶν χειλέων των. Οὗτοι κατηύθυνον ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους εἰς εἰρήνην, διότι ἦσαν μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψαν ἐκ τῆς ἀδικίας. Διότι τὰ χείλη τοῦ ἱερέως πρέπει νὰ εἶναι ταμεῖα τῆς πραγματικῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καθόσον οἱ ἄνθρωποι ἀπὸ αὐτὸν ζητοῦν νὰ μάθουν τὸν θεῖον νόμον καὶ εἶναι πραγματικὸς ἄγγελος, ἀγγελιαφόρος Κυρίου Παντοκράτορος. Σεῖς ὅμως σήμερον παρεξεκλίνατε τῆς εὐθείας ταύτης ὁδοῦ, ἐκάματε πολλοὺς νὰ μὴν γνωρίζουν καλῶς τὸν νόμον, καὶ οὕτως ἠκυρώσατε τὴν συνθήκην τοῦ Λευΐ, λέγει ὁ Κύριος ὁ Παντοκράτωρ. Διὰ τοῦτο θὰ σᾶς φέρω εἰς κατάστασιν ἐξουδενώσεως καὶ θὰ σᾶς ἀπορρίψω σκορπίζων ὑμᾶς εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, διότι δὲν διεφυλάξατε τὰς ἐντολάς μου, καθόσον ἐφαίνεσθε προσωπολῆπται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἐπὶ ὡρισμένων προσώπων.

Ἐκ τοῦ ἐπιτιμητικοῦ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους Ἱερεῖς προφητικοῦ λόγου σχολιάζομεν τὰ κάτωθι:

α) «*ἐὰν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν τοῦ δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου*».

Τὸ ἔργον τῶν ποιμένων εἶναι νὰ ὑπακούουν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου καὶ νὰ δοξάζουν τὸ Ὄνομά Του. Ἡ ὑπακοὴ πρέπει νὰ κατανοηθῇ συμφώνως πρὸς τὶς ἁγιογραφικὲς προϋποθέσεις. Ὑπακοὴ εἶναι νὰ ἀποδεχθῇ ὁ ἄνθρωπος τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως, νὰ ἀπορρίψῃ καὶ νὰ ἀποστραφῇ τὴν κακίαν καὶ τὴν πονηρίαν, ἐνῶ πρέπει νὰ ἐπιλέξῃ ἐνσυνειδήτως τὸ ἀγαθόν. Τοιαύτην ὑπακοὴ ζητεῖ ὁ Θεὸς Πατέρας. Τοι-

αύτην ὑπακοὴν ἐπέδειξε ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός. Μὲ αὐτὴ δοξάζεται ὁ Θεὸς Πατέρας κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου: «*Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς*» (Ματθαίου ε′ 16).

Δηλαδή: Ἔτσι σὰν ἄλλος λύχνος καλὰ τοποθετημένος ἂς λάμψη τὸ φῶς τῆς ἀρετῆς σας ἐμπρὸς εἰς τοὺς ἀνθρώπους, διὰ νὰ δοῦν τὰ καλά σας ἔργα καὶ δοξάσουν τὸν Πατέρα σας ποὺ εἶναι μὲν πανταχοῦ παρών, ἀλλὰ ἐξαιρετικὰ φανερώνει τὴν παρουσίαν του εἰς τοὺς οὐρανούς.

β) «*ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάρα καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν καὶ καταράσομαι αὐτήν· καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν*».

Ἡ ἀπειλὴ τοῦ Κυρίου εἶναι φοβερὰ καὶ σαφής. Καὶ πάλιν ὁ Κύριος προειδοποιεῖ τὸ Ἰουδαϊκὸν Ἱερατεῖον. Θὰ ἀκυρώσω τὸ ἔργο σας.

γ) «*Ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὦμον καὶ σκορπιῶ ἔνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἔνυστρον ἑορτῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό*».

Οἱ συνέπειες τῆς ἀλλοτριώσεως καὶ ἐκκοσμικεύσεως εἶναι σαφεῖς. Ὁ Κύριος προειδοποιεῖ τὸ Ἰουδαϊκὸν Ἱερατεῖον. Θὰ σᾶς ἐγκαταλείψω, θὰ ἀφαιρέσω τὰ δικαιώματά σας (τιμωρία ὑλική) καὶ θὰ σᾶς ταπεινώσω ἐνώπιον τοῦ λαοῦ (τιμωρία πνευματική).

δ) «*νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ εὑρέθη ἐν χείλεσιν αὐτοῦ· ἐν εἰρήνῃ κατευθύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας. ὅτι χείλη ἱερέως φυλάξεται γνῶσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου Παντοκράτορός ἐστιν. ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ ἠσθενήσατε πολλοὺς ἐν νόμῳ, διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευΐ, λέγει Κύριος Παντοκράτωρ*».

Ὁ Κύριος δίδει τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ Ἰουδαίου Ἱερέως· Κηρύττει τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ. Ὁδηγεῖ καὶ κατευθύνει τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εἰρήνης. Ὁ ἱερεὺς εἶναι ἄγγελος Κυρίου Παντοκράτορος.

ε) «*κἀγὼ δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ ἀπερριμμένους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδούς μου, ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ*».

Ὁ Ἱερεὺς ἔχει εὐθύνην, ἐὰν δὲν καθοδηγεῖ εἰς τὴν πίστιν καὶ εἰς τὴν ἀρετὴν τοὺς πιστούς, ἐὰν δὲν φυλάττη, δὲν τηρῆ τὰς ὁδοὺς τοῦ Κυρίου καὶ ἐὰν μεροληπτῆ. Ὁ Ἱερεὺς δὲν λαμβάνει πρόσωπον ἀνθρώπου, ἀλλὰ κρίνει δικαίως. Ἀλλ' οὔτε καὶ ἐκ τῶν καιρικῶν συνθηκῶν ρυθμίζει τὴν διδασκαλίαν· εἶναι διαγγελεύς, μεταφέρει τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου. Ὁ Κύριος ἔχει προσδιορίσει τὸ περιεχόμενον τῆς ἐντολῆς. Ἡ ἀπειλὴ αὐτὴ πρὸς τὸ Ἰουδαϊκὸν Ἱερατεῖον ἐξεπληρώθη πλήρως.

Συμπέρασμα: Ὁ Κύριος θεωρεῖ τὸν Ἱερέα ἀγγελιαφόρον Κυρίου διδάσκοντα καὶ ποιμαίνοντα τὸν λαόν Του. Πρότυπόν του ὀφείλει νὰ ἔχη τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ ὅσα Αὐτὸς *«ἐποίησε καὶ ἐδίδαξε»* (Πράξ. α′ 1).

3. Τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ (ὁ Θεὸς δυναμοῖ), κεφάλαιον λγ′ 1-9

Προεφήτευσε πλέον τῶν εἴκοσι καὶ δύο ἐτῶν ἤτοι ἀπὸ τοῦ ἔτους 595 ἕως τοῦ ἔτους 572 πρὸ Χριστοῦ.

Μεταφέρει ἐντολὲς τοῦ Κυρίου μας πρὸς τὸν Ἰουδαϊκὸν λαόν.

«Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρός με λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· γῆ, ἐφ᾽ ἣν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν, καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἄνθρωπον ἕνα ἐξ αὐτῶν καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπόν, καὶ ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τὴν γῆν καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι καὶ σημάνῃ τῷ λαῷ, καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος καὶ μὴ φυλάξηται, καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία καὶ καταλάβῃ αὐτόν, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται· ὅτι τὴν φωνὴν τῆς σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο, τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ᾽ αὐτοῦ ἔσται, καὶ οὗτος ὅτι ἐφυλάξατο, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐξείλατο. καὶ ὁ σκοπός, ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξηται, καὶ ἐλθοῦσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχήν, αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς τοῦ σκοποῦ ἐκζητήσω. καὶ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μου λόγον. ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁμαρτωλῷ· θανάτῳ θανατωθήσῃ, καὶ μὴ λαλήσῃς τοῦ φυλάξασθαι τὸν ἀσεβῆ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, τὸ δὲ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω. σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ τοῦ ἀποστρέψαι ἀπ᾽ αὐτῆς, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, οὗτος τῇ ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχὴν σεαυτοῦ ἐξήρησαι».

Δηλαδή: Ὁ Κύριος ὡμίλησε πρὸς ἐμὲ καὶ εἶπε. Ἄνθρωπε, ὁμίλησε πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ σου καὶ νὰ τοὺς εἰπῆς τὰ ἑξῆς: Ἐὰν Ἐγὼ ὁδηγῶ ἐναντίον μιᾶς χώρας ἐχθρικὴν ρομφαίαν, στρατὸν δηλαδὴ ποὺ θὰ ἐπιτεθῆ διὰ νὰ θανατώση τοὺς κατοίκους της, καὶ ὁ λαὸς τῆς χώρας αὐτῆς ἔχει ἐκλέξει ἕναν ἄνθρωπον ἀνάμεσά των καὶ τὸν τοποθετήση ὡς φρουρὸν εἰς τὰ σύνορα τῆς χώρας, ὁ φρουρὸς αὐτὸς ἔχει ἀναλάβει ὑπεύθυνον ἀπο-

στολήν. Ἐὰν λοιπὸν ἴδη ὁ φρουρὸς τὴν φονικὴν ρομφαίαν τοῦ ἐχθροῦ νὰ ἔρχεται πρὸς τὰ ὅρια τῆς χώρας καὶ σαλπίση δυνατὰ καὶ εἰδοποιήση τὸν λαὸν διὰ τὸν κίνδυνον, ὁ δὲ λαὸς, ποὺ θὰ ἀκούση τὸ σάλπισμα τῆς σάλπιγγος, δὲν λάβη τὰ μέτρα του, καὶ ἔλθη ἐπάνω του ἡ ἐχθρικὴ ρομφαία καὶ τὸν κυριεύση, τότε ἡ εὐθύνη διὰ τὴν καταστροφήν του θὰ βαρύνη τὸν ἴδιον τὸν λαόν. Εὐθύνεται ὁ λαός, διότι, ἐνῶ ἤκουσε τὸ σάλπισμα τῆς σάλπιγγος καὶ ἐνημερώθη διὰ τὸν κίνδυνον, δὲν ἔλαβε τὰ ἀπαραίτητα μέσα προφυλάξεως. Ἡ εὐθύνη τῆς καταστροφῆς του βαρύνει τὸν ἴδιον· Ὁ φρουρὸς ὅμως, ἐπειδὴ ὑπῆρξεν ἄγρυπνος φύλακας, θὰ γλυτώση τὴν ζωήν του. Ἐὰν ὅμως ὁ φρουρὸς ἴδη τὴν ἐχθρικὴν ρομφαίαν ἐπερχομένην κατὰ τοῦ λαοῦ του καὶ δὲν σαλπίση μὲ τὴν σάλπιγγά του, οὕτω δὲ δὲν προφυλαχθεῖ ὁ λαὸς καὶ εἷς - ἔστω - ἐκ τῶν πολιτῶν φονευθῆ ὑπὸ τῆς ἐπελθούσης φονικῆς ρομφαίας - ἂν καὶ ὁ θάνατος τούτου θὰ ὀφείλεται εἰς ἄλλας του ἁμαρτίας, τὴν εὐθύνην ὅμως τοῦ θανάτου του θὰ ζητήσω ἀπὸ τὸν ἀμελῆ φρουρὸν τῆς χώρας. Καὶ σέ, ὦ ἄνθρωπε, σὲ ἐγκατέστησα φρουρὸν εἰς τὸν Ἰσραηλιτικὸν λαὸν καὶ ἔχεις ὑποχρέωσιν νὰ ἀκούσης τὸν ἐκ τοῦ στόματός μου ἐξελθόντα λόγον καὶ νὰ εἴπης αὐτὸν εἰς αὐτούς. Ὅταν μὲ τὸν λόγον μου τοῦτον ἐγὼ μὲν εἴπω εἰς τὸν ἁμαρτωλόν: «ἐξάπαντος θὰ θανατωθῆς», σὺ ὅμως, ἐὰν δὲν λαλήσης τὸν λόγον τοῦτον, ὥστε νὰ ἀπομακρυνθῆ ὁ ἀσεβὴς οὗτος ἀπὸ τῆς ἁμαρτωλοῦ ὁδοῦ του, ὁ παράνομος οὗτος θὰ θανατωθῆ διὰ τὴν παρανομίαν του, τὴν εὐθύνην ὅμως τοῦ χυθέντος αἵματός του θὰ ζητήσω ἀπὸ τὰς χεῖρας σου. Ἐὰν ὅμως σὺ εἴπης ἐκ τῶν προτέρων εἰς τὸν ἀσεβῆ τὴν παράνομον ὁδόν του, διὰ νὰ ἀπομακρυνθῆ ἀπ' αὐτῆς, αὐτὸς ὅμως δὲν μετανοήση, ἀφήνων τὴν ἁμαρτωλὸν ζωήν του, ἐκεῖνος θὰ θανατωθῆ λόγῳ τῆς ἀσεβείας του ἐνῷ σὺ θὰ ἀπαλλάξης τὸν ἑαυτόν σου πάσης εὐθύνης.

Εἰς τὸ προφητικὸν αὐτὸ κείμενον διευκρινίζεται ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου ὅτι οἱ ἱερεῖς εἶναι φύλακες ψυχῶν καὶ ζωῶν.

Ὁ Κύριος ἔθεσε τοὺς Ποιμένες νὰ προστατεύουν τὶς ψυχὲς ἀπὸ τὴν ἀπειλὴ τῆς ἀσεβείας, τῆς πονηρίας, πάσης κακίας καὶ ἁμαρτίας κατὰ τὸ ἅγιον θέλημα Αὐτοῦ.

Ἐκ τούτου γνωρίζομεν ὅτι οἱ Ποιμένες θὰ κριθοῦν διὰ τὶς ἁμαρτίες τοῦ ποιμνίου αὐτῶν καὶ ὅτι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ὠμοφορίου καὶ τοῦ ἱεροῦ ἐπιτραχηλίου κρέμωνται οἱ ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων.

Συμπέρασμα: Ὁ Ἱερεὺς θὰ δώση λόγον διὰ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ τὸν ὁποῖον ὤφειλε νὰ ἁγιάζη διὰ τῶν ἁγίων Μυστηρίων.

4. Τῶν λόγων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ περὶ τοῦ Καλοῦ Ποιμένος εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον, κεφάλαιον ι' 1-15.

«Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ λῃστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ κἀγὼ γινώσκω τὸν πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων».

Δηλαδή: Νομίζετε διὰ τὸν ἑαυτόν σας ὅτι εἶσθε οἱ ἀνεγνωρισμένοι ὁδηγοὶ καὶ διδάσκαλοι τοῦ Ἰσραήλ. Σᾶς διαβεβαιῶ ὅμως ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ, ὅτι εἶσθε ἐκμεταλλευταὶ τοῦ ποιμνίου καὶ κλέπται τῶν προβάτων. Ἐκεῖνος ποὺ δὲν εἰσέρχεται ἀπὸ τὴν θύρα εἰς τὴν μάνδρα εἰς τὴν ὁποίαν φυλάττονται τὰ πρόβατα, ἀλλ' ἀνεβαίνει ἀπὸ ἄλλο μέρος διὰ νὰ εἰσέλθῃ μέσα κρυφίως, ἐκεῖνος εἶναι κλέπτης καὶ λῃστής. Τοὐναντίον ἐκεῖνος, ποὺ εἰσέρχεται εἰς τὴν μάνδραν ὄχι λαθραίως, ἀλλὰ φανερὰ ἀπὸ τὴν θύρα, εἶναι ποιμὴν τῶν προβάτων. Εἰς αὐτὸν ὁ θυρωρός, ποὺ φυλάττει τὴν μάνδρα, ἀνοίγει τὴν θύρα, ἀλλὰ καὶ τὰ πρόβατα ἀκούουν τὴν φωνήν του καὶ γνωρίζουν αὐτήν, καὶ αὐτὸς πάλιν γεμᾶτος ἐνδιαφέρον διὰ τὰ πρόβατά του φωνάζει τὸ καθένα μὲ τὸ ὄνομά του καὶ τὰ βγάζει ἀπὸ τὴν μάνδρα διὰ νὰ τὰ βοσκήσῃ. Καὶ ὅταν ἀπὸ τὴν μάνδρα, εἰς τὴν ὁποίαν μένουν

καὶ ἄλλα ποίμνια μαζῆ, βγάλη αὐτὸς ἔξω τὰ ἰδικά του πρόβατα, πηγαίνει ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτά, καὶ τὰ πρόβατα τὸν ἀκολουθοῦν, διότι γνωρίζουν τὴν φωνήν του καὶ τὸ σφύριγμά του μὲ τὸ ὁποῖον ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ φωνάζει. Δὲν θὰ ἀκολουθήσουν ὅμως ποτὲ ὁποιονδήποτε ξένον, ἀλλὰ θὰ φύγουν μακρὰν ἀπ᾽ αὐτόν, διότι δὲν γνωρίζουν τὴν φωνὴν τῶν ξένων. Αὐτὸν τὸν ἀλληγορικὸν λόγον τοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνοι ὅμως δὲν ἐννόησαν ποία σημασία εἶχαν αὐτὰ ποὺ τοὺς ἔλεγε. Τοὺς εἶπε πάλιν ὁ Ἰησοῦς καθαρώτερα καὶ σαφέστερα τὰ ἑξῆς: Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα, διὰ τῆς ὁποίας τὰ πρόβατα εἰσέρχονται εἰς τὴν μάνδραν διὰ νὰ ἀσφαλισθοῦν καὶ ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξέρχονται διὰ νὰ βοσκήσουν. Ὅλοι ὅσοι ἦλθαν κατὰ τοὺς τελευταίους αὐτοὺς χρόνους πρὸ τοῦ νὰ ἔλθω ἐγώ, καὶ πῆραν μόνοι τους τὸ ἀξίωμα τοῦ ὁδηγοῦ τῶν προβάτων, εἶναι κλέπται καὶ λησταί, διότι ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν καὶ καταφάγουν τὰ πρόβατα. Ἀλλὰ τὰ πρόβατα δὲν τοὺς ἄκουσαν. Ἐγὼ εἶμαι ἡ θύρα. Δι᾽ ἐμοῦ καὶ μόνον ἐὰν εἰσέλθη κάποιος, θὰ σωθῆ. Καὶ θὰ εἰσέλθη ὡς τὸ πρόβατον εἰς τὴν μάνδραν πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ ἀσφάλειαν ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ θὰ ἐξέλθη κατὰ τὴν πρωΐαν ἐκ τῆς μάνδρας πρὸς βοσκὴν καὶ θὰ εὕρη τροφήν. Δι᾽ ἐμοῦ μὲ ἄλλας λέξεις πᾶσα ψυχὴ θὰ ἀσφαλισθῆ ἀπὸ κάθε πνευματικὸν κίνδυνον, θὰ τραφῆ ἀφθόνως διὰ τῆς σωτηριώδους ἀληθείας καὶ θὰ κατακτήση τὴν αἰώνιον ζωήν. Ὁ κλέπτης δὲν ἔρχεται παρὰ διὰ νὰ κλέψη καὶ διὰ νὰ θανατώση ἠθικῶς καὶ διὰ νὰ παραδώση εἰς τὴν πλήρη καταστροφὴν τὰ πρόβατα. Ἀντιθέτως ἐγὼ ἦλθα διὰ νὰ ἔχουν τὰ πρόβατα ζωήν καὶ διὰ νὰ ἔχουν ἐν ἀφθονίᾳ τροφὴν πνευματικὴν καὶ πᾶν ἀγαθόν. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ στοργικός, ποὺ πονῶ καὶ ἐνδιαφέρομαι εἰλικρινῶς διὰ τὰ πρόβατα. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς παραδίδει τὴν ζωήν του διὰ νὰ ἀπομακρύνει κάθε κίνδυνο ἀπὸ τὰ πρόβατά του καὶ διὰ νὰ ὑπερασπισθῆ τὴν ζωὴν αὐτῶν. Ὁ μισθωτὸς δέ, ποὺ δὲν εἶναι ποιμήν, καὶ δὲν εἶναι τὰ πρόβατα ἰδικά του, βλέπει τὸν λύκο νὰ ἔρχεται καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔχει οὔτε στοργὴ διὰ τὰ πρόβατα οὔτε αὐταπάρνησι, ἀφίνει ἀνυπεράσπιστα τὰ πρόβατα καὶ φεύγει διὰ νὰ μὴ ἐκθέση εἰς τὸν παραμικρὸν κίνδυνον τὴν ζωήν του. Καὶ ἐλεύθερος τότε ὁ λύκος ἁρπάζει καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Φεύγει, διότι εἶναι μισθωτὸς καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶναι ἰδικά του τὰ πρόβατα δὲν τὰ πονεῖ. Αὐτὸς ἐνδιαφέρεται κυρίως νὰ πάρη τὸν μισθό του καὶ δὲν διακινδυνεύει ποτὲ τὴν ζωή του, ὅπως ἐκεῖνος, ποὺ πονεῖ καὶ αἰσθάνεται στοργὴν διὰ τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ στοργικός, ποὺ ἐνδιαφέρομαι διὰ τὰ πρόβατα. Καὶ διότι ἔχω τὸ ἐνδιαφέρον αὐτό, γνωρίζω καλὰ τὰ ἰδικά μου πρό-

βατα, ἀλλὰ καὶ γνωρίζομαι ἀπὸ τὰ ἰδικά μου. Καθὼς μὲ γνωρίζει ὡς φυσικὸν Υἱόν του ὁ Πατὴρ καὶ μὲ ἀγαπᾶ, γνωρίζω δὲ καὶ ἐγὼ τὸν Πατέρα καὶ τὸν ἀγαπῶ, ἔτσι γνωρίζω καὶ τὰ πρόβατά μου καὶ γνωρίζομαι ὑπ' αὐτῶν, διότι συνδέθηκα στενῶς καὶ φυσικῶς μὲ αὐτὰ διὰ τῆς ἐνανθρωπήσεώς μου. Λόγῳ δὲ τῆς οἰκειότητος ταύτης, παραδίδω τὴν ζωήν μου, χάριν τῶν προβάτων.

Εἰς τοὺς δεκαπέντε αὐτοὺς στίχους ὁ Κύριος δίδει τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ καλοῦ ποιμένος ὅπου ὁ Ἴδιος ἀποκαλύπτεται καὶ συνιστᾶται ὡς καλὸς Ποιμήν.

α) Εἰσέρχεται διὰ τῆς πύλης εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων. Ἐφ' ὅσον *«αὐλὴ τῶν προβάτων»* θεωρεῖται ἡ Ἐκκλησία, καὶ ὁ Χριστὸς ἡ *«θύρα»* (στ. 7) ἀντιλαμβανόμεθα τὴν ἐκκλησιολογικὴν διάστασιν τοῦ κυριακοῦ λόγου. Ὁ Ποιμὴν πρέπει νὰ εἶναι μέλος τῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ καθίσταται ποιμὴν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τῆς χειροτονίας.

β) Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϋποθέσεων καθίσταται καὶ ἀναγνωρίζεται ὁ ποιμὴν *«ὑπὸ τοῦ θυρωροῦ»* καὶ τῶν *«προβάτων τῆς ποίμνης»*.

γ) Τὰ *«πρόβατα»* τῆς ποίμνης ἀκούουν τῆς φωνῆς τοῦ ποιμένος αὐτῶν καὶ ἀκολουθοῦν αὐτῷ.

δ) Ὁ ποιμὴν ἐπιμελεῖται *«τῶν προβάτων»*.

ε) Ὁ ποιμὴν θυσιάζεται ὑπὲρ *«τῶν προβάτων»*.

Συμπέρασμα: Ὁ Κύριος μᾶς προτρέπει νὰ μιμηθοῦμε Αὐτὸν καὶ νὰ ἀναδειχθοῦμε καλοὶ Ποιμένες τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ.

5. Τῶν ἀποστολικῶν προτροπῶν τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου εἰς τὴν Α' Καθολικὴν Ἐπιστολήν του· κεφάλαιον ε' 1-4.

«Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ Χριστοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός, ποιμάνατε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἑκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ φανερωθέντος τοῦ Ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον».

Δηλαδή: Τοὺς μεταξύ σας ἐγκατεστημένους πρεσβυτέρους παρακαλῶ ἐγὼ ὁ γνωστὸς εἰς ὅλους σας συμπρεσβύτερος ποὺ μὲ τὰ μάτια μου εἶδα τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καὶ δίδω μαρτυρίαν δι' αὐτά, ὁ ὁποῖος θὰ εἶμαι καὶ συμμέτοχος τῆς δόξης, ποὺ μέλλει νὰ ἀποκαλυφθῇ κατὰ τὴν δευτέραν παρουσίαν. Ποιμάνατε τὸ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν σας ποίμνιον

τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιβλέπετε μὲ πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν αὐτό, ὄχι ἐξ ἀνάγκης ἐπειδὴ εὑρέθητε εἰς τὴν θέσιν τοῦ πρεσβυτέρου, ἀλλὰ μὲ ὅλην σας τὴν θέλησιν, χωρὶς νὰ ἀποβλέπετε εἰς κέρδη αἰσχρά, ἀλλὰ μὲ προθυμίαν καὶ ζῆλον. Χωρὶς νὰ καταπιέζετε καὶ τυραννῆτε τοὺς πιστούς, ποὺ ὡς ἄλλοι γεωργικοὶ κλῆροι πρὸς πνευματικὴν καλλιέργειαν ἐδόθησαν εἰς τὸν καθένα σας, ἀλλὰ νὰ γίνεσθε εἰς τὸ ποίμνιον ὑποδείγματα ἀρετῆς ἀξιομίμητα. Καὶ ὅταν φανερωθῆ ὁ Ἀρχιποίμην Χριστὸς θὰ λάβετε ὡς ἀμοιβὴν τὸν ἄφθαρτον τῆς δόξης στέφανον.

Τὴν προσοχήν μας ἑλκύει ἡ προτροπὴ *«ποιμάνατε»* καὶ τὰ ἀντιθετικῶς τιθέμενα ἐπιρρήματα· *«μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἑκουσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως· μὴ ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου»*.

Μὲ αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ θὰ λάβητε ὡς ἀμοιβὴν τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον ὅταν φανερωθῆ ὁ ἀρχιποίμην Κύριος. Οὐδεμία ἐγκόσμια ἀμοιβή. Οὐδὲν ἐπὶ γῆς ἀξίωμα.

Οἱ ἀποστολικὲς αὐτὲς προτροπὲς θέτουν τὶς συντεταγμένες τῆς διαποιμάνσεως τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ: α) *«μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ' ἑκουσίως»*. Ποιμαίνουμε ὄχι κινούμενοι ἐξ ἀνάγκης τινός. β) *«μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως»*. Ὁ Πνευματικὸς Πατέρας καὶ Ποιμένας δὲν ἀποβλέπει εἰς κέρδη καὶ ὀφέλη, ἀλλὰ μὲ προθυμία ἐργάζεται διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν πνευματικὴν οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν. γ) *«μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου»*. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶχε αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς διαποιμάνσεως· διὰ τοῦτο καὶ μετὰ παρρησίας κατενώπιον Θεοῦ ἐδικαιοῦτο νὰ προτρέψει τὰ πνευματικὰ τέκνα του *«μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ»* (Α' Κορινθίους ια' 1. δ' 16). Ὅταν κι ἐμεῖς ἀποκτήσωμεν αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ θὰ δικαιούμεθα νὰ ἐπαναλάβουμε πεπαρρησιασμένως πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ τὴν ἀποστολικὴν προτροπὴν καὶ ὑπόδειξιν *«μιμηταί μου γίνεσθε»*.

6. Τῶν πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐφέσου λόγων τοῦ ἀποστόλου Παύλου ὡς αὐτοὶ παρατίθενται εἰς τὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, κεφάλαιον κ' 17-38.

«Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πολλῶν δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων

μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων, ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ δεδεμένος τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἰερουσαλήμ, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς, πλὴν ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεται λέγων ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μένουσιν. Ἀλλ' οὐδενὸς λόγου ποιοῦμαι οὐδὲ ἔχω τὴν ψυχήν μου τιμίαν ἐμαυτῷ ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου ὑμεῖς πάντες, ἐν οἷς διῆλθον κηρύσσων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ μαρτύρομαι ὑμῖν ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, ὅτι καθαρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος πάντων· οὐ γὰρ ὑπεστειλάμην τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ. Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρείαις μου καὶ τοῖς οὖσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὗται. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπών, θεὶς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο. Ἱκανὸς δὲ ἐγένετο κλαυθμὸς πάντων, καὶ ἐπιπεσόντες ἐπὶ τὸν τράχηλον τοῦ Παύλου κατεφίλουν αὐτόν, ὀδυνώμενοι μάλιστα ἐπὶ τῷ λόγῳ ᾧ εἰρήκει, ὅτι οὐκέτι μέλλουσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ θεωρεῖν. Προέπεμπον δὲ αὐτὸν εἰς τὸ πλοῖον».

Δηλαδή: Ἀπὸ τὴν Μίλητον δὲ ἔστειλεν ἀνθρώπους εἰς τὴν Ἔφεσον καὶ ἐκάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας νὰ ἔλθουν εἰς συνάντησίν του. Ὅταν δὲ ἦλθον πρὸς αὐτόν, τοὺς εἶπε: Σεῖς γνωρίζετε καλά, πῶς ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν, ποὺ ἐπάτησα εἰς τὴν Ἀσίαν, συμπεριεφέρθην

μαζί σας καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς παραμονῆς μου. Συμπεριεφέρθην ὡς πιστὸς δοῦλος τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐδούλευον μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην καὶ μὲ πολλὰ δάκρυα, ποὺ ἔχυνα διὰ τοὺς ἁμαρτάνοντας καὶ ἀνθιστάμενους εἰς τὸ εὐαγγέλιον, καὶ μὲ καρτερίαν ἐν μέσῳ τῶν πειρασμῶν, ποὺ μοῦ συνέβησαν ἀπὸ τὰς ἐπιβουλὰς τῶν Ἰουδαίων. Γνωρίζετε, ὅτι προκειμένου δι' ἐκεῖνα, ποὺ σᾶς ὠφελοῦσαν, δὲν ἠμποδίσθην διὰ κανὲν ἐξ αὐτῶν ἐκ δειλίας ἢ προσωπολημψίας ἢ ἀποβλέπων εἰς ἄλλο τι, ὥστε νὰ μὴ σᾶς ἀναγγείλω τοῦτο καὶ νὰ μὴ σᾶς τὸ διδάξω καὶ εἰς κέντρα δημόσια καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς οἴκους σας. Καὶ σᾶς ἐδίδαξα μετὰ παρρησίας καὶ δυνάμεως μαρτυρῶν καὶ εἰς Ἰουδαίους καὶ εἰς Ἕλληνας τὴν ἀνάγκην τῆς μετανοίας ἔναντι τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς πίστεως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστόν, διὰ τοῦ ὁποίου συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι μας καὶ σωζόμεθα. Καὶ τὼρα ἰδοὺ ἐγὼ μὲ ἰσχυρὰ ὤθησι τοῦ πνεύματός μου, ποὺ διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὠθοῦμαι ὑπ' αὐτοῦ, σὰν νὰ εἶμαι δεμένος καὶ νὰ μὴ ἠμπορῶ νὰ ὑπάγω ἀλλοῦ, παρὰ ὅπου μὲ τραβᾶ ἐκεῖνο. Καὶ ὑπὸ τὴν ὤθησιν ταύτην πηγαίνω τώρα εἰς Ἱεροσόλυμα, χωρὶς νὰ ἠξεύρω, τί θὰ μοῦ συμβῇ ἐκεῖ. Πλὴν ἕνα μόνον εἰξεύρω, ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν μαρτυρεῖ ἐντόνως καὶ λέγει, ὅτι μὲ περιμένουν δεσμὰ καὶ θλίψεις. Δὲν λογαριάζω ὅμως τίποτε ἀπὸ αὐτά, οὔτε θεωρῶ τὴν ζωήν μου πολύτιμον δι' ἐμέ, ὅσον θεωρῶ σπουδαῖον καὶ πολύτιμον τὸ νὰ τελειώσω μὲ ἀνάπαυσιν συνειδήσεως καὶ χαρὰν τὸν δρόμον τῆς ἀποστολῆς μου καὶ νὰ φέρω εἰς πέρας τὴν διακονίαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ καὶ ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τὸ νὰ δίδω μαρτυρίαν περὶ τοῦ εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν χάριν, τὴν ὁποίαν τοὺς ἔδωκεν ὁ Θεός. Καὶ τώρα ἰδοὺ ἐγὼ προβλέπω ἀνθρωπίνως, ὅτι δὲν θὰ ἴδετε πλέον τὸ πρόσωπόν μου σεῖς ὅλοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιώδευσα κηρύττων τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Ἐπειδὴ δὲ δὲν πρόκειται νὰ ἰδωθῶμεν πάλιν, δι' αὐτὸ σᾶς βεβαιῶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἀνεύθυνος δι' ὅλους σας, ἐὰν συμβῇ κανεὶς ἀπὸ σᾶς νὰ ἀπολεσθῇ. Δὲν ἔχω δὲ εὐθύνην, διότι δὲν ἠμποδίσθην, ὥστε νὰ μὴ σᾶς ἀναγγείλω ὅλον τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, ποὺ ἀποβλέπει εἰς τὴν διὰ τῆς Ἐκκλησίας σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου. Προσέχετε λοιπὸν εἰς τὸν ἑαυτόν σας, πῶς θὰ συμπεριφέρεσθε καὶ τί θὰ διδάσκετε. Προσέχετε καὶ εἰς ὅλον τὸ πνευματικόν σας ποίμνιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ Ἅγιον Πνεῦμα σᾶς ἐτοποθέτησεν ἐπισκόπους νὰ ποιμαίνετε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἔσωσε καὶ κατέστησε κτῆμα του μὲ τὸ ἴδιόν του αἷμα. Σᾶς λέγω δὲ νὰ

προσέχετε, διότι ἐγὼ γνωρίζω τοῦτο, ὅτι μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μου θὰ εἰσέλθουν μεταξύ σας ψευδοδιδάσκαλοι καὶ πλάνοι σὰν ἄλλοι λύκοι ἄγριοι καὶ σκληροί, ποὺ ἀλύπητα θὰ διαρπάζουν τὸ ποίμνιον βλάπτοντες καὶ ἀφανίζοντες τὰς ψυχὰς τῶν λογικῶν προβάτων. Καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους θὰ ἀναφανοῦν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ διδάσκουν διδασκαλίας, αἱ ὁποῖαι θὰ διαστρέφουν τὴν ἀλήθειαν, διὰ νὰ ἀποσποῦν τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὸν εὐθὺν δρόμον τῆς ἀληθείας καὶ νὰ τοὺς παρασύρουν ἀπὸ πίσω των ὡς ὀπαδοὺς καὶ ἀκολούθους των. Δι' αὐτὸ προσέχετε ἄγρυπνοι, ἔχοντες παράδειγμα ἐμὲ καὶ ἐνθυμούμενοι, ὅτι ἐπὶ τριετίαν συνεχῶς νύκτα καὶ ἡμέραν δὲν ἔπαυσα μὲ δάκρυα νὰ νουθετῶ ἕνα ἕκαστον. Καὶ τώρα σᾶς ἐμπιστεύομαι, ἀδελφοί, εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἡ χάρις του μᾶς ἀπεκάλυψε, καὶ ὁ ὁποῖος λόγος του θὰ σᾶς προφυλάξῃ ἀπὸ πᾶσαν πλάνην καὶ διαστροφήν. Σᾶς ἐμπιστεύομαι εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ συνεχίσῃ τὴν οἰκοδομήν σας καὶ νὰ σᾶς δώσῃ κληρονομίαν μεταξὺ ὅλων ἐκείνων, ποὺ προώδευσαν εἰς τὸν ἁγιασμόν, τὸν ὁποῖον ἔλαβον διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργύριον ἢ χρυσίον ἢ ρουχισμὸν τίποτε ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἐπεθύμησα. Σεῖς οἱ ἴδιοι γνωρίζετε, ὅτι εἰς τὰς ἀνάγκας μου καὶ εἰς τὰς ἀνάγκας ἐκείνων, ποὺ ἦσαν μαζῆ μου, ὑπηρέτησαν τὰ ροζιασμένα αὐτὰ χέρια. Μὲ κάθε τρόπον σᾶς ἔδωκα παράδειγμα, ὅτι ἔτσι ἐργαζόμενοι σκληρὰ πρέπει νὰ προλαμβάνετε κάθε σκανδαλισμὸν τῶν ἀσθενῶν ἀδελφῶν καὶ νὰ τοὺς βοηθῆτε, ὅπως γίνουν δυνατοί πνευματικῶς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνθυμῆσθε τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Νὰ ἐνθυμῆσθε δηλαδή, ὅτι εἶπεν αὐτός: Εἶναι μακαριώτερον τὸ νὰ δίδῃ κανεὶς παρὰ τὸ νὰ λαμβάνῃ καὶ ὅταν ἀκόμη δικαιοῦται νὰ λάβῃ. Καὶ ἀφοῦ εἶπε αὐτά, ἐγονάτισε καὶ προσηυχήθηκε μαζῆ μὲ ὅλους αὐτούς. Ἔγινε δὲ μεγάλος κλαυθμὸς ἀπὸ ὅλους καὶ ἀφοῦ ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ Παύλου, τὸν φιλοῦσαν μὲ πολλὴν στοργήν. Καὶ ἔγινεν ὁ θλιβερὸς αὐτὸς χωρισμός, διότι ἐλυποῦντο πρὸ παντὸς διὰ τὸν λόγον, ποὺ εἶχεν εἴπει, ὅτι δὲν πρόκειται πλέον νὰ ἴδουν τὸ πρόσωπόν του. Τὸν ἀκολούθησαν δὲ καὶ τὸν προέπεμψαν μέχρι τοῦ πλοίου.

Εἰς τὸν ἀποστολικὸν αὐτὸν λόγον διαφαίνεται τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος ὅπως αὐτὸ ἐβιώθη ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἀποστόλου Παύλου.

7. Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ παραλείψωμε νὰ σημειώσωμεν ὅτι καθοδηγητικὰ διὰ τὴν αὐτοσυνειδησία μας καὶ φωτιστικὰ τῆς πορείας μας εἶναι καὶ τὰ ὅσα ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν γράφει πρὸς τοὺς δύο

πνευματικοὺς αὐτοῦ υἱοὺς καὶ τέκνα του ἐν Κυρίῳ τοὺς Ἀποστόλους Τιμόθεον καὶ Τίτον εἰς τὶς λεγόμενες **ποιμαντορικὲς ἐπιστολές,** εἰς τὶς ὁποῖες ὀφείλουμε νὰ καταφεύγουμε ἱκετευτικῶς διὰ νὰ μᾶς ἐνισχύση ὁ Κύριος εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν μας.

Περαιοῦντες παραθέτομεν τὸ β′ κεφάλαιον τῆς Β′ Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς τὴν συμπεριφορὰν τῶν ψευδοδιδασκάλων διὰ νὰ προσέχωμεν καὶ ἀποφύγωμεν αὐτήν.

«Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται ἐν τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι, οἵτινες παρεισάξουσιν αἱρέσεις ἀπωλείας, καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσουσιν αὐτῶν ταῖς ἀσελγείαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθείας βλασφημηθήσεται. Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται, οἷς τὸ κρῖμα ἔκπαλαι οὐκ ἀργεῖ, καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάξει. Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς ἀγγέλων ἁμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σειραῖς ζόφου ταρταρώσας παρέδωκεν εἰς κρίσιν τηρουμένους, καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὄγδοον Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κόσμῳ ἀσεβῶν ἐπάξας, καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας τεφρώσας καταστροφῇ κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖν τεθεικώς, καὶ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρύσατο. Βλέμματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐτοῖς, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβασάνιζεν. Οἶδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν, μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μιασμοῦ πορευομένους καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας. Τολμηταί, αὐθάδεις! δόξας οὐ τρέμουσι βλασφημοῦντες, ὅπου ἄγγελοι, ἰσχύϊ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέρουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. Οὗτοι δέ, ὡς ἄλογα ζῷα φυσικὰ γεγεννημένα εἰς ἅλωσιν καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρήσονται, κομιούμενοι μισθὸν ἀδικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφήν, σπίλοι καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συνευωχούμενοι ὑμῖν, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχαλίδος καὶ ἀκαταπαύστους ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψυχὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίας ἔχοντες, κατάρας τέκνα! Καταλιπόντες εὐθεῖαν ὁδὸν ἐπλανήθησαν, ἐξακολουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βαλαὰμ τοῦ Βοσόρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας ἠγάπησεν, ἔλεγξιν δὲ ἔσχεν ἰδίας παρανομίας. Ὑποζύγιον ἄφωνον ἐν ἀνθρώπου φωνῇ φθεγξάμενον ἐκώλυσε τὴν τοῦ προφήτου παραφρονίαν. Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς αἰῶνα τετήρηται. Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγόμενοι δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς ἀσελγείαις τοὺς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀνα-

στρεφομένους, ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι ὑπάρχοντες τῆς φθορᾶς· ᾧ γάρ τις ἥττηται, τούτῳ καὶ δεδούλωται. Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττῶνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων. Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἁγίας ἐντολῆς. Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας, κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, καί, ὗς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου».

Δηλαδή· Ἀνεφάνησαν δὲ καὶ ψευδοπροφῆτες μεταξὺ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ, καθὼς καὶ μεταξύ σας θὰ παρουσιασθοῦν εἰς τὸ μέλλον ψευδοδιδάσκαλοι, ποὺ μὲ πανουργία θὰ εἰσαγάγουν πλανεμένες διδασκαλίες. Θὰ ἀρνοῦνται δὲ αὐτοὶ οἱ ψευδοδιδάσκαλοι καὶ αὐτὸν τὸν δεσπότην, ποὺ τοὺς ἐξαγόρασε μὲ τὸ αἷμα του, καὶ θὰ ἐπιφέρουν ἔτσι κατὰ τοῦ ἑαυτοῦ τους ταχεῖα καταστροφή. Καὶ πολλοὶ θὰ ἀκολουθήσουν τὶς ποικίλες μορφὲς τῆς ἀσελγείας, εἰς τὶς ὁποῖες θὰ παρακινοῦν μὲ τὴν διδασκαλία των αὐτοὶ οἱ ψευδοδιδάσκαλοι. Καὶ δι᾽ αὐτοὺς ἡ χριστιανικὴ πίστις καὶ ζωή, ποὺ εἶναι ὁ δρόμος τῆς ἀληθείας, ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ εἰς τὴν οὐράνιαν βασιλείαν, θὰ βλασφημηθῆ καὶ θὰ κακολογηθῆ. Καὶ οἱ ψευδοδιδάσκαλοι αὐτοὶ θὰ ἐμπορευθοῦν εἰς βάρος σας ἐπιδιώκοντες αἰσχρὰ κέρδη μὲ συλλογισμοὺς τῆς ἐπινοήσεώς τους ἀνακατεμένους μὲ φαινομενικὸ καὶ πλαστὸ ζῆλο. Κατὰ τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἡ καταδίκη δὲν παραμένει ἀδρανής, καὶ ἡ ἀπώλειά τους δὲν εἶναι δυσκίνητος σὰν τὸν ἄνθρωπο ποὺ νυστάζει, ἀλλὰ ἀναβάλλεται ὑπὸ τοῦ μακροθύμου Κριτοῦ. Διότι, ἂν ὁ Θεὸς ἀκόμη καὶ τοὺς ἀγγέλους, ὅταν ἡμάρτησαν, δὲν ἐλογάριασε, ἀλλὰ ἁλυσοδεμένους εἰς τὸ σκότος τοὺς ἔριψε εἰς τὸν τάρταρο καὶ τοὺς παρέδωσε νὰ φυλάττωνται διὰ νὰ δικασθοῦν κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως· καὶ ἂν τὸν παλαιὸν κόσμον, ποὺ ἔζησε πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, δὲν τὸν λυπήθηκε, ἀλλὰ τὸν Νῶε μὲ ἑπτὰ ἄλλους, ὄγδοον αὐτὸν τῆς δικαιοσύνης κήρυκα εἰς τὴν γεννεάν του, ἐφύλαξε ἀπὸ τὴν καταστροφή, ὅταν ἐπέφερε κατακλυσμὸν εἰς τὸν κόσμο τῶν ἀσεβῶν· καὶ ἂν τὶς πόλεις τῶν Σοδόμων καὶ τῆς Γομόρρας μετέβαλε εἰς στάκτην καὶ καταδίκασε νὰ μένουν διὰ παντὸς κατεστραμμένες καὶ τὶς ἔθεσε φοβερὸ παράδειγμα εἰς ἐκείνους ποὺ εἰς τὸ μέλλον θὰ ζοῦσαν μὲ ἀσέβεια· καὶ ἂν ἐγλύτωσε τὸν δίκαιο Λώτ, ὅταν κατεπιέζετο καὶ ὑπέφερεν ἀπὸ τὴν συμπεριφορὰν ἐκείνων, ποὺ μὲ τὴν ἀσωτίαν καὶ ἀσέλγειάν των παρεβίαζαν τὸν φυσικὸν νόμον· καὶ τὸν ἐγλύτωσε ὁ Θεός, διότι βλέπων μὲ τὰ μάτια του τὰ ἄσεμνα παραδείγματα καὶ ἀκούων μὲ τ᾽ αὐτιά του τὶς αἰσχρότητες ὁ δίκαιος ἐκεῖνος

Λώτ, ὅταν ἐκατοικοῦσε ἐν μέσῳ τῶν ἀσεβῶν αὐτῶν, μὲ τὰ παράνομα ἔργα των ἔθετε καθημερινὰ εἰς δοκιμασίαν τὴν ψυχήν του, ποὺ παρέμεινε δικαία καὶ δὲν παρεσύρθη, ἐξάγεται λοιπὸν ἐκ τούτων, ὅτι γνωρίζει καλὰ ὁ Κύριος νὰ ἐλευθερώνη ἀπὸ κάθε πειρασμὸν καὶ ἐξωτερικὴν στενοχώριαν τοὺς εὐσεβεῖς, τοὺς δὲ ἀδίκους, γνωρίζει νὰ τοὺς φυλάττει διὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως. Πρὸ παντὸς δὲ φυλάσσει εἰς κρίσιν καὶ καταδίκην ἐκείνους ποὺ σύρονται ἀπὸ σάρκα μὲ ἐπιθυμία, ποὺ μιαίνει καὶ μολύνει, καὶ ποὺ περιφρονοῦν τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτοὶ πράττουν μὲ θρασεῖα καὶ αὐθάδη τόλμη τὰ ἄνομα καὶ δὲν τρέμουν, ὅταν βλασφημοῦν τοὺς ἐνδόξους ἀγγέλους καὶ τοὺς ἀποδίδουν πρόστυχα καὶ ὑβριστικὰ πάθη καὶ ἐπιθυμίες σαρκικές. Καὶ βλασφημοῦν αὐτοὶ τοὺς ἐνδόξους ἀγγέλους, εἰς καιρὸν ποὺ οἱ ἄγγελοι, καίτοι κατὰ τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν δύναμιν εἶναι μεγαλύτεροι ἀπὸ τοὺς ἀσθενεῖς ἀνθρώπους, δὲν ἐκφέρουν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου κρίσιν ὑβριστικὴν κατὰ τῶν δαιμόνων, οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς ἀθανάτου καὶ ἀσωμάτου φύσεώς των διατήρησαν κάποια ἀσθενῆ λείψανα ἀπὸ τὴν παλαιάν των δόξαν. Αὐτοὶ δὲ οἱ αἱρετικοί, ὡς ἄλογα ζῶα, τὰ ὁποῖα ἀκολουθοῦν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ὥραν τῆς γεννήσεώς των τὶς φυσικές των ὁρμὲς καὶ ὡς ἐκ τούτου πιάνονται εἰς παγίδα φθοροποιόν, θὰ καταστραφοῦν ἀσφαλῶς, ἐπειδὴ βλασφημοῦν εἰς ἐκεῖνα, ποὺ δὲν γνωρίζουν, δηλαδὴ βλασφημοῦν τοὺς ἐνδόξους ἀγγέλους. Αὐτοὶ θὰ λάβουν εἰς ἀνταμοιβὴν τὴν τιμωρίαν καὶ τὸν μισθόν, μὲ τὸν ὁποῖον πληρώνεται ἡ ἀδικία. Νομίζουν οἱ ταλαίπωροι ὡς ἀπόλαυσιν τὸ νὰ ὀργιάζουν ὄχι μόνο κατὰ τὴν νύκτα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἡμέρας. Εἶναι ἀκάθαρτοι καὶ στίγματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ θεωροῦν σὰν ἀπόλαυσιν καὶ τρυφὴν τὸ νὰ παραπλανήσουν πολλοὺς μὲ τὶς ἀπάτες των καὶ τὶς πλάνες των, τὶς ὁποῖες διαδίδουν ὅταν συντρώγουν μαζί σας εἰς τίς ἀγάπες. Ἔχουν μάτια γεμᾶτα ἀπὸ ἐπιθυμία τοῦ νὰ βλέπουν γυναῖκες αἰσχρὲς καὶ πόρνες· μάτια ποὺ ἀκατάπαυστα ἁμαρτάνουν· ἐξαπατοῦν καὶ παρασύρουν μὲ τὰ μάτια αὐτὰ σὲ αἰσχρὲς πράξεις ψυχές, ποὺ δὲν εἶναι ἐστηριγμένες εἰς τὴν ἀρετήν· ἔχουν καρδιὰ γυμνασμένην εἰς τὴν ἀχόρταστην ἐπιθυμίαν τοῦ χρήματος καὶ τῆς ἡδονῆς. Εἶναι τέκνα τῆς κατάρας. Ἐγκατέλειψαν τὸν ἴσιον δρόμον καὶ ἐπλανήθησαν. Ἀκολούθησαν δὲ τὸν δρόμον καὶ μιμήθηκαν τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Βαλαὰμ τοῦ υἱοῦ τοῦ Βοσόρ, ὁ ὁποῖος ἠγάπησε τὸν μισθὸν τῶν ἐργατῶν τῆς ἀδικίας, διότι ἔλαβε χρήματα ἀπὸ τὸν βασιλέα τῶν Μωαβιτῶν, διὰ νὰ καταρασθῆ ἄδικα τὸν εὐλογημένον λαὸν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλ᾽ ἔλαβεν ἔλεγχον καὶ ἐπιτίμησιν διὰ τὴν παρανομίαν του. Ὄνος, ποὺ

δὲν εἶχε ἐκ φύσεως ἔναρθρη φωνή, ὡμίλησε μὲ φωνὴν ἀνθρώπου καὶ ἠμπόδισεν τοῦ προφήτη τὴν παραφροσύνην, ποὺ τὸν ἔσπρωχνε νὰ ἀπειθήση πρὸς τὴν ρητὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ Θεοῦ. Αὐτοὶ εἶναι πηγές, ποὺ στέρεψαν καὶ δὲν ἔχουν νερό, γιατὶ ἐστερήθησαν τὸ καθαρὸ νερὸ τῆς ἀληθείας. Εἶναι σύννεφα ποὺ τὰ σπρώχνουν μὲ βία σφοδροὶ καὶ καταστρεπτικοὶ ἄνεμοι. Δι' αὐτοὺς ἔχει φυλαχθεῖ ἡ μαυρίλα τοῦ αἰωνίου σκότους. Καὶ τοὺς ἔχει ἐπιφυλαχθεῖ ἡ μαυρίλα αὐτή, διότι μὲ ἐξωγκωμένους λόγους γεμάτους ματαιότητα καὶ πλάνη δελεάζουν μὲ τὸ δόλωμα σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν ἀστήρικτους πιστούς, οἱ ὁποῖοι ἐχωρίσθησαν πραγματικὰ καὶ ἔφυγαν μακριὰ ἀπὸ τοὺς ἐθνικούς, ποὺ ζοῦν μέσα εἰς τὴν πλάνην. Καὶ ὑπόσχονται εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίαν, εἰς καιρὸν ποὺ αὐτοὶ εἶναι δοῦλοι τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ἁμαρτίας. Καὶ εἶναι δοῦλοι, διότι εἰς ἐκεῖνο τὸ πάθος, ἀπὸ τὸ ὁποῖο κανεὶς ἔχει νικηθεῖ, εἰς αὐτὸ καὶ ἔχει δουλωθεῖ. Ναί, εἶναι δοῦλοι. Διότι, ἂν μετὰ τὴν ἀποφυγὴν τῶν αἰσχρῶν καὶ μολυσματικῶν πράξεων τοῦ κόσμου, τὴν ὁποίαν ἐκατώρθωσαν διὰ τῆς πλήρους γνώσεως τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, μπερδεύθηκαν πάλι εἰς τὰ δίκτυα τῶν αἰσχρῶν αὐτῶν πράξεων καὶ νικῶνται ἀπὸ αὐτές, τότε τὰ τελευταῖα των ἔγιναν χειρότερα ἀπὸ τὰ προτερινά. Διότι θὰ ἦταν καλύτερον δι' αὐτοὺς νὰ μὴν εἶχαν γνωρίσει τὸν δρόμο τῆς δικαιοσύνης καὶ τὸν Χριστιανισμό, παρά, ἀφοῦ τὸν ἐγνώρισαν, νὰ γυρίσουν πάλιν εἰς τὴν παλαιὰν ἁμαρτωλὴν ζωήν των καὶ νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν παραδοθεῖσαν εἰς αὐτοὺς ἁγίαν ἐντολήν, ποὺ περιλαμβάνει τὴν ὅλην ἠθικὴν διδασκαλίαν τοῦ εὐαγγελίου. Ἀλλὰ ἔχει συμβεῖ εἰς αὐτοὺς ἐκεῖνο, ποὺ λέγει ἡ ἀληθὴς παροιμία· σκύλος ποὺ ἐγύρισε πάλιν εἰς ξέρασμά του, καὶ χοῖρος, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐλούσθη καὶ ἐκαθαρίσθη, ἐκυλίσθη μέσα εἰς τὴν λάσπην καὶ μὲ τὰ συνεχῆ κυλίσματά του ἔγινεν περισσότερον ἀκάθαρτος.

Ἐσημειώσαμεν τὰ ἀνωτέρω ὡς κοινὸς Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος πάντων διὰ νὰ μὴ διαλάθη τι τῆς προσοχῆς μας ἐξαιρετικῶς κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καθ' οὓς αἱ δυσκολίαι ηὐξήθησαν, ἡ πίστις μαραίνεται καὶ πιστοὶ ἐκπίπτουν, ὁ πρὸς τοὺς ποιμένες σεβασμὸς μειοῦται καὶ ἡ δυσπιστία αὐξάνει, ὁ βίος τοῦ κληρικοῦ κρίνεται ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπιεικείας, διότι καθὼς λέγει ὁ Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας· *«οὐχ ὡς σάρκα περικειμένῳ, οὐδὲ ἀνθρωπείαν λαχόντι φύσιν, ἀλλ' ὡς ἀγγέλῳ, καὶ τῆς λοιπῆς ἀσθενείας ἀπηλλαγμένῳ, δικάζειν ἅπαντες ἐθέλουσι τῷ ἱερεῖ»* (Ἰωάννου Χρυσοστόμου «Περὶ Ἱερωσύνης» Λόγος Γ', P. G. 48, 651).

Δηλαδή· Ὅλοι θεωροῦν καὶ κρίνουν τὸν Ἱερέα ὄχι ὡς περιβαλλόμενον μὲ σάρκα καὶ ἀνθρωπίνην φύσιν, ἀλλ᾽ ὡς ἄγγελον, ὡς ἀπηλλαγμένον ἀπὸ κάθε ἀδυναμίαν.

Πολλάκις συμβαίνει αὐτό. Συχνὰ ὅμως ἀδίκως καὶ συκοφαντικῶς περιφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ ποιμένος ἀνὰ τὰ στόματα τὰ ἀπύλωτα καὶ τὶς ἀχαλίνωτες γλῶσσες.

Μέρος Β΄

Εἰς τὸ δεύτερον μέρος τῆς ἀνὰ χεῖρας Ἐγκυκλίου μας συνοπτικῶς ὑπομιμνήσκομεν ὅσα εἴτε γραπτῶς εἴτε προφορικῶς ἔχομεν ἀναπτύξει ἱκανῶς καὶ ἀρκούντως ἀφορῶντα εἰς α) τὴν διοικητικήν, β) τὴν πνευματικήν καὶ γ) τὴν φιλανθρωπικὴν διακονίαν μας κατὰ τὸ ἱεραποστολικὸν ἔτος 2005-2006.

Διοικητικὴ Διακονία

Ἡ Ἐνορία ὡς ἐκκλησιαστικὴ κοινότης διὰ νὰ λειτουργήση καὶ νὰ ἀναπτυχθῆ καὶ νὰ ἐπιτελέση τὸ ἔργον αὐτῆς διαθέτει δομές, καὶ θεσμοὺς καὶ ὄργανα.

Κέντρον αὐτῶν ἀποτελεῖ ὁ Πρεσβύτερος, ὁ ὁποῖος ὀφείλει νὰ συντονίζη ὡς κυβερνήτης τὴν ζωὴν τῆς Ἐνορίας, νὰ συνεργάζηται μετὰ πάντων τῶν τε συνεφημερίων αὐτοῦ καὶ τῶν λαϊκῶν συνεργατῶν.

Ἐπισημαίνομεν ἕνια θέματα χρήζοντα περισσοτέρας προσοχῆς.

α) Ἐπειδὴ εἰς τὶς Ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας διακονοῦν πλείονες τοῦ ἑνὸς Πρεσβύτεροι καὶ ἐνιαχοῦ καὶ Διάκονος ἀπαιτεῖται ἡ συνεργασία, ἡ συνεννόησις, ἡ ἀλληλοκατανόησις διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐνορίας. Πολλάκις προφορικῶς καὶ γραπτῶς ἀνεφέρθημεν κατὰ τὸ παρελθὸν εἰς τὸ θέμα αὐτὸ καὶ ἐψέξαμεν συνήθειες ἢ ἐπηνέσαμεν προσπάθειες ἀναλόγως.

β) Ἅπαντες οἱ λαϊκοὶ συνεργάτες διαθέτουν κατὰ τεκμήριον ζῆλον Θεοῦ καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ διακονήσουν εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐκκλησίας. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν πρέπει καὶ νὰ καλλιεργηθοῦν πνευματικῶς καὶ νὰ προετοιμασθοῦν, νὰ ἐκπαιδευθοῦν *«πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκκλησία Θεοῦ ζῶντος»* (Α΄ Τιμοθέου γ΄ 15). Δηλαδή: πῶς πρέπει κανεὶς νὰ συμπεριφέρεται εἰς τὸν οἶκον καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Θεοῦ, τουτέστιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι ζωντανὸς καὶ ἀληθινός.

Ἰδιαιτέρως πρέπει να διδάξετε εἰς αὐτοὺς τοὺς προθύμους καὶ καλοπροαιρέτους Χριστιανοὺς τὶς ἀρχὲς τῆς Ἐκκλησίας μας, δι᾽ ὧν διοικεῖται καὶ πορεύεται ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ. Τί ἐστί Ἐκκλησία, τί Ἐνορία, τί Ἐπίσκοπος, Πρεσβύτερος, Διάκονος; Ποία ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας; Πῶς ἐκπληρώνεται αὐτή; Τί εἶναι Μυστήρια; Ποῖες οἱ σχέσεις Ἐνορίας καὶ Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἀκόμη ὀφείλετε νὰ ἐμπνεύσετε εἰς αὐτοὺς τὴν ἀρχὴν ὅτι ἡ Ἐκκλη-

σία εἶναι Μία, νὰ διδάξετε εἰς αὐτοὺς τὴν ἑνότητα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ διὰ νὰ μὴν παρατηρῶνται ἀντιθέσεις, διεκδικήσεις, ἀνταγωνισμοὶ καὶ ἐγωϊσμοί.

Ἐπίσης μὲ πατρικὴν φροντίδα ὀφείλομεν νὰ περιβάλωμεν καὶ τοὺς ἐμμίσθους συνεργάτες (Ἱεροψάλτες, Νεωκόρους, Λογιστές) τῆς Ἐνορίας.

γ) Ἐπειδὴ ἡ Ἐνορία εἶναι ν.π.δ.δ. κατὰ τὸ ἰσχῦον σύστημα τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ τηρῶμεν καὶ τὴν ἰσχύουσαν νομοθεσίαν εἰς τὰ προβλεπόμενα ὑπ' αὐτῆς θέματα.

Προχείρως σημειώνομεν ὡρισμένα θέματα:

* Ἡ διοίκησις τοῦ Ναοῦ ἤτοι τὰ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων τῆς Ἐνοριακῆς ζωῆς.

* Ἡ τήρησις τῶν προβλεπομένων βιβλίων καὶ στοιχείων, φακέλλων ὑποθέσεων, καὶ ἀρχείου ἀλληλογραφίας.

Περὶ τηρήσεως τῶν Βιβλίων Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τῆς Ἐνορίας ἰσχύουν ὅσα διαλαμβάνομεν εἰς τὰς ὑπ' ἀριθμὸν 6 (Φ. 1/3/664/22.-11.2000 καὶ 39 (Φ. 1/3/1275) 2.11.2004 Ἐγκυκλίους καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν (Φ. 1/4/1213/23.12.2003 Ἐγκύκλιον Σημείωμά μας.

* Ὁ διορισμός, ἡ ἀπόλυσις, ἡ ἀσφάλεια καὶ ὅλα τὰ συναφῆ θέματα τῶν ἐμμίσθων συνεργατῶν.

Ἡ τήρησις τῆς περὶ φορολογίας νομοθεσίας.

* Ἡ διαχείρισις τῆς περιουσίας καὶ τῶν ἐσόδων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ κατὰ τοὺς κανόνες τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.

* Ἡ ἀλληλογραφία καὶ ἡ σχέσις τῆς Ἐνορίας μετὰ τῶν Ὑπερκειμένων αὐτῆς Ἐκκλησιαστικῶν καὶ μὴ Ἀρχῶν.

* Ἡ ἔκδοσις πιστοποιητικῶν, βεβαιώσεων καὶ ἡ διεκπεραίωσις τῶν σχετιζομένων μετὰ τῆς τελέσεως τῶν Ἱερῶν Μυστηρίων Γάμου καὶ Βαπτίσματος ἐγγράφων διὰ τοὺς ἐνορίτες.

* Ἡ ἐκτέλεσις ἔργων, οἱ πάσης φύσεως προμήθειες ἐργασιῶν καὶ ἀγαθῶν. Ἐπ' αὐτῶν ἰσχύει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 2/51604/0026/6.9.2001 Ἐγκύκλιος τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

δ) Εὐαίσθητες εἶναι καὶ οἱ σχέσεις τῶν ἐνοριτῶν μετὰ τῆς Ἐνορίας αὐτῶν, εἰς ἃς οἱ διάκονοι τοῦ Θεοῦ ὀφείλουν νὰ δίδουν καλὴν μαρτυρίαν καὶ νὰ οἰκοδομοῦν. Οὔτε *«κατ' ἐπάγγελμα»* ἱερωσύνην ἀσκοῦμεν οὔτε διεκπεραιωτὲς δημοσίων ὑποθέσεων εἴμεθα. Εἴμεθα διάκονοι Θεοῦ καὶ οἰκονόμοι τῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι τὴν διακονίαν μας ἀσκοῦμεν ἐν τόπῳ καὶ χρόνῳ ὑπὸ δεδομένες συνθῆκες, ἃς ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας, κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων μας.

Ἡ ἄσκησις διοικήσεως καὶ ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τίθεται εἰς τὴν βάσιν οὐ μόνον τῶν λόγων ἀλλὰ καὶ τοῦ παραδείγματος τοῦ Κυρίου: «*Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν· οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. οὐχ οὕτως ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔσται ὑμῶν δοῦλος· ὥσπερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν*» (Ματθ. κ' 25-28).

Δηλαδή: Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφοῦ τοὺς προσεκάλεσε νὰ πλησιάσουν εἶπε· Γνωρίζετε ὅτι οἱ ἄρχοντες, ποὺ ἡγεμονεύουν εἰς τὰ ἔθνη, συμπεριφέρονται πρὸς τοὺς λαούς τους ὡς κύριοί των σὰν νὰ τοὺς ὁρίζουν καὶ σὰν νὰ εἶναι οἱ λαοὶ κτήματά τους· καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν μεγάλο ἀξίωμα, ὅπως εἶναι οἱ ἀνθύπατοι, τοὺς μεταχερίζονται μὲ μεγάλην ἐξουσίαν, σὰν νὰ εἶναι δοῦλοι τους. Μεταξύ σας ὅμως δὲν πρέπει νὰ γίνεται ἔτσι. Ἀλλ' ὁποιοσδήποτε θέλει νὰ γίνῃ μέγας μεταξύ σας, ἂς εἶναι ὑπηρέτης σας καὶ ἂς σπουδάζῃ νὰ γίνεται εὐεργετικὸς καὶ ἐξυπηρετικὸς εἰς τοὺς ἄλλους. Καὶ ὁποιοσδήποτε θέλει νὰ εἶναι πρῶτος μεταξύ σας, ὀφείλει νὰ ἀσκῆ μὲ πᾶσαν ταπεινοφροσύνην τὴν ἀγάπην καὶ νὰ γίνῃ δοῦλος ὅλων σας. Νὰ γίνῃ δὲ διάκονος καὶ δοῦλος, καθὼς καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἦλθε διὰ νὰ ὑπηρετηθῆ, ἀλλὰ διὰ νὰ ὑπηρετήση καὶ νὰ δώση τὴν ζωήν του λύτρον διὰ νὰ ἐξαγορασθοῦν καὶ ἐλευθερωθοῦν ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν θάνατον πολλοί.

Εἰς τὴν διακονίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἐπιτρόπων ἀναφέρεται ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 44 (Φ.1/3/1448) 9 Σεπτεμβρίου 2004 Ἐγκύκλιός μας.

ε) Διαφάνεια καὶ νομιμότης τῆς διαχειρίσεως.

Εἰς ὅσους ἀπὸ σᾶς ἔχουν ἀνατεθεῖ καθήκοντα διαχειρίσεως τῶν προσφορῶν τῶν πιστῶν, ὀφείλετε νὰ τηρῆτε μετ' ἀκριβείας ἅπαντες τοὺς κανόνες τῆς νομιμότητος καὶ τὰς διαφανείας τῆς διαχειρίσεως «*μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ... ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι*» (Β' Κορινθίους ς' 3-4). Δηλαδή· Χωρὶς νὰ δίδωμεν καμμίαν ἀφορμὴν σκανδάλου εἰς τίποτε, ... Ἀλλὰ τοὐναντίον μὲ κάθε τι συσταίνομεν καὶ ἀποδεικνύομεν τοὺς ἑαυτούς μας σὰν ἀληθινοὶ τοῦ Θεοῦ διάκονοι.

Ἡ διαχείρισις διεξάγεται συμφώνως πρὸς τὸ ἰσχῦον λογιστικὸν σύστημα τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τηρούμενον διὰ διπλογραφικοῦ συστήματος κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 2/59765/0094/17.10.2001 Ἐγκύκλιον τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους.

Εἰδιώτερον εἰς τὸ θέμα αὐτὸ ἀναφέρονται:

Α'. Αἱ Ἐγκύκλιοι:

1. Περὶ συντάξεως Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβουλίων καὶ τῶν «Ἐνοριακῶν Ταμείων Φιλανθρωπίας» ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 37 (Φ. 1/3/ 1273/2.11.2004.

2. Περὶ Ἐρανικῶν Ἐπιτροπῶν: ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 38 (Φ. 1/3/1274) 2.11.-2004.

Β'. Τὰ Ἐγκύκλια Σημειώματα{

1. Περὶ ἐλέγχου τῆς Οἰκονομικῆς Διαχειρίσεως:

Φ. 1/4/239/6.3.2002.

Φ. 1/10/240/6.3.2002.

Φ. 1/4/510/3. 6. 2002.

Φ. 1/4/1044/17.11.2003

Φ. 1/4/1045/17.11.2003.

Φ. 1/4/1223/29. 12. 2003.

Φ. 1/4/531/19.4.2004.

Φ. 1/4/474/13. 4. 2005.

2. Περὶ καταβολῆς τῶν διὰ Νόμων καὶ Κανονισμῶν εἰσφορῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν. Φ.1/4/1352/23-11-2004

3. Περὶ τηρήσεως κανόνων διαφανείας:

Φ.1/4/553/30-7-2001

Φ.1/4/8/4-1-2002

Εἰς τὴν ἑνότητα αὐτὴ θὰ συμπεριλάβωμεν καὶ τὶς ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ ἔμμισθον προσωπικὸν τῆς Ἐνορίας τηροῦντες τὶς συμφωνίες μετ' αὐτοῦ, καθὼς καὶ τὴν κειμένην νομοθεσίαν.

ς) Ἡ σχέσις μὲ τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν.

Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπαναλάβωμεν ὅτι οἱ Ἐνορίες, οἱ Ἱερὲς Μονὲς καὶ ἡ Μητρόπολις ἀποτελοῦν ἕνα σῶμα καὶ ἐργάζονται ἔχουσαι κοινὸν σκοπόν. Ἡ Μητρόπολις συντονίζει τὴν διακονίαν καὶ οἱ Ἐνορίες συνεργάζονται ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ ἀλληλοπεριχωρήσεως.

ζ) Οἱ ἐνορίτες μας.

Οἱ πιστοὶ εἶναι ὁ λαὸς «*τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ὃν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος*» (Πράξεων κ' 28). Εἶναι οἱ ἀδελφοί μας. Διὰ τοῦτο πρέπει νὰ ἠχοῦν πάντοτε εἰς τὰ ὦτα μας οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου: «*Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς*» (Ματθαίου ιη' 10).

Δηλαδή: Προσέχετε νὰ μὴ καταφρονήσητε οὔτε ἕνα ἀπὸ τοὺς μικροὺς αὐτούς· διότι σᾶς λέγω, ὅτι οἱ φύλακές των ἄγγελοι εἶναι ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ ἔχουν πολλὴν παρρησίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ βλέπουν πάντοτε τὸ πρόσωπον τοῦ Πατρός μου εἰς τοὺς οὐρανούς.

Ἐμεῖς ὑπάρχομεν χάριν τοῦ λαοῦ καὶ ὄχι ὁ λαὸς διὰ μᾶς.

Πνευματικὴ Διακονία

Ἐν συνεχείᾳ ἐκθέτομεν τὸν τρόπον τῆς διακονίας τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν ἱεραποστολικὴν περίοδον 2005-2006.

1. ΤΟΜΕΥΣ
ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ
ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΩΝ - ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ Ἐνορία εἶναι προσευχομένη κοινότης τῶν πιστῶν ἀνθρώπων. Προσευχὴ τῆς Ἐνορίας εἶναι ἡ λατρεία τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὕτη ὁρίζεται καὶ διεξάγεται ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας. Κέντρον τῆς θείας Λατρείας εἶναι ἡ θεία Λειτουργία.

Εὐκταῖον καὶ ποθητὸν εἶναι ἡ Ἐνορία νὰ τελῇ καθημερινῶς τὴν θείαν Λειτουργίαν. Μέχρι νὰ ἀχθῶμεν εἰς αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν οἱ Ἐνορίες λειτουργοῦν καθ' ἕκαστον Σάββατον καὶ καθ' ἑκάστην Κυριακήν, εἰς τὶς Δεσποτικὲς καὶ Θεομητορικὲς ἑορτὲς καὶ εἰς τὶς ἀποδόσεις αὐτῶν. Εἰς δὲ τὶς μνῆμες τῶν Ἁγίων ὅπως ὁρίζεται εἰς τὸ Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Κατὰ τὴν περίοδον τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς τελεῖται τὴν Τετάρτην Ἑσπερινὴ Προηγιασμένη τὴν δὲ Παρασκευὴν πρωϊνή Προηγιασμένη.

Καθημερινῶς τελεῖται θεία Λειτουργία:

α) Τὴν περίοδον τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων ἀπὸ 15 Νοεμβρίου ἕως 25 Δεκεμβρίου.

β) Τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου 1 ἕως 15 Αὐγούστου.

γ) Τὴν περίοδον τῆς διεξαγωγῆς τῶν Εἰσαγωγικῶν Ἐξετάσεων εἰς τὰ Α. Ε. Ι.

Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἐντάσσεται καὶ ἡ τέλεσις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καθημερινῶς κατὰ τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πέραν τούτων ὀργανώσατε ἐνοριακὲς λατρευτικὲς συνάξεις ὥστε νὰ παρέχεται ἡ δυνατότης εἰς τοὺς πιστοὺς νὰ συμμετέχουν εἰς αὐτές.

Παραθέτομεν ἐν συνεχείᾳ μεταφρασμένην τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 93 Ἐπιστολὴ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου στὴν πατρικία Καισαρία, διὰ τὴν θείαν Κοινωνίαν.

Εἶναι θαυμάσιο κείμενο ποὺ γράφηκε τὸ 372 μ. Χ. Ἡ σημασία του

εἶναι τεραστία γιατὶ δίδει τὶς ἀληθινὲς διαστάσεις εἰς τὴν συχνὴν Θείαν Κοινωνίαν, συνήθειαν, ἡ ὁποία διὰ ποικίλους λόγους ἔχει ἀφορήτως ὑποχωρήσει εἰς τὴν ἐποχήν μας, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ πιστὸς νὰ μένη διὰ μεγάλα διαστήματα χωρὶς νὰ μεταλαμβάνη τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ αἵματος τοῦ Κυρίου:

«Καὶ τὸ νὰ κοινωνεῖ λοιπὸν κανεὶς κάθε μέρα καὶ νὰ μεταλαμβάνει τὸ ἅγιο σῶμα καὶ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι καλὸ κι ὠφέλιμο, ἀφοῦ ὁ ἴδιος λέει καθαρά· ""Οποιος τρώει τὴ σάρκα μου καὶ πίνει τὸ αἷμα μου, ἔχει ζωὴ αἰώνια". Γιατί ποιός ἀμφιβάλλει πώς τὸ νὰ μετέχει κανεὶς ἀδιάκοπα στὴν ζωή, ἄλλο δὲν εἶναι παρὰ νὰ ζεῖ πολύτροπα καὶ πλούσια; Ἐμεῖς, βέβαια, τέσσερις φορὲς κάθε ἑβδομάδα κοινωνοῦμε, Κυριακήν, Τετάρτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον, ἀλλὰ καὶ τὶς ἄλλες μέρες, ἂν εἶναι ἡ μνήμη κάποιου ἁγίου. Ὅσο γιὰ τὸ ἂν ἀναγκάζεται κανείς, σὲ καιρὸ διωγμοῦ, ἀφοῦ δὲν εἶναι παρὼν ἱερέας καὶ μάλιστα λειτουργός, νὰ παίρνει τὴν θεία κοινωνία μὲ τὸ ἴδιο του τὸ χέρι, πὼς αὐτὸ δὲν εἶναι βαρύ, περιττὸ νὰ τὸ ἀποδείξουμε, μιὰ ποὺ κι ἡ μακροχρόνια συνήθεια τὸ δικαιώνει μέσα ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ γεγονότα. Κι ὅσοι μονάζουν στὶς ἐρήμους, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἱερέας, κρατώντας τὴ θεία κοινωνία ἐκεῖ ποὺ μένουν, ἐπίσης μόνοι μεταλαμβάνουν. Στὴν Ἀλεξάνδρεια δὲ καὶ τὴν ὑπόλοιπη Αἴγυπτο, ἀκόμα καὶ κάθε λαϊκός, συχνά, ἔχει θεία κοινωνία στὸ σπίτι του κι ὅταν θέλει, μεταλαμβάνει μόνος του. Γιατί, ἀφοῦ πιὰ ὁ ἱερέας τέλεσε τὴν θυσίαν καὶ τὴν ἔδωσε, ὅποιος τὴν πῆρε σὰν ὅλη μαζὶ καὶ καθημερινὰ μεταλαμβάνει, ὀφείλει νὰ πιστεύει πώς, καθὼς εἶναι φυσικό, ἀπὸ τὸν ἱερέα ποὺ τὴν ἔδωσε τὴν μεταλαμβάνει καὶ τὴν ὑποδέχεται. Ἀφοῦ καὶ στὴν ἐκκλησία, ὁ ἱερέας παραδίνει τὴν μερίδα κι ὅποιος τὴν ὑποδέχεται, τὴν κρατᾶ μὲ κάθε δικαίωμα κι ἔτσι τὴ φέρνει στὸ στόμα του μὲ τὸ δικό του τὸ χέρι. Τὸ ἴδιο λοιπὸν μετρᾶ, εἴτε μιὰ μερίδα δεχθεῖ κανεὶς ἀπὸ τὸν ἱερέα, εἴτε πολλὲς μερίδες μαζί» (P. G. 32, 484).

Ἡ διακονία τῶν Κοιμητηρίων διεξάγεται κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 28 (Φ.1/3/636) 31 Ἰουλίου 2003 Ἐγκύκλιόν μας καὶ τὸν ἰσχύοντα Κανονισμόν. Οἱ δὲ διακονητὲς Πρεσβύτεροι ὁρίζονται κατὰ τὸ καταρτιζόμενον πρόγραμμα τριμήνου διαρκείας.

Διὰ τὴν ποιμαντικὴν τῶν Μυστηρίων διελάβομεν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 49 (Φ.1/3/654) 20 Μαΐου 2005 Ἐγκύκλιόν μας.

2. ΤΟΜΕΥΣ
ΑΚΡΟΑΣΕΩΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Εὐστάθιος Ἀρκαμούζης.

Εἰς τὰ ἱερὰ ἀναλόγια τῶν Ἐνοριῶν μας ἀπαιτεῖται, ἵνα διακονοῦν κατηρτισμένοι καὶ ἔμπειροι περὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν καὶ τάξιν τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν Ἱεροψάλτες.

Πρὸς τοῦτο συνεστήσαμεν τὴν ἐν λόγῳ Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν ἀξιολόγησιν πρὸ τῆς ἐπιλογῆς τῶν Ἱεροψαλτῶν, ἵνα εἰσηγῆται διὰ τὸν διορισμὸν αὐτῶν.

Ὡστόσον καὶ οἱ Ἱεροψάλτες χρειάζονται ἐνημέρωσιν, ἐκπαίδευσιν καὶ πνευματικὴν καλλιέργειαν, τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει νὰ παραμελῶμεν.

Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ἐντάσσομεν καὶ τὴν μέριμνάν μας διὰ τὴν ἀναβίωσιν τῶν χαρισμάτων καὶ διακονημάτων τῶν κατωτέρων κληρικῶν, Ἀναγνωστῶν, Ὑποδιακόνων.

3. ΤΟΜΕΥΣ
ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΙΕΡΟΥ ΚΛΗΡΟΥ
ΣΥΝΑΞΕΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΝΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Διὰ νὰ ἀσκήσωμεν τὴν διακονίαν μας ὀφείλομεν συνεχῶς νὰ ἐκπαιδευώμεθα καὶ νὰ ἐπιμορφωνώμεθα.

Αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἐπιδιώκουν οἱ τακτικὲς αὐτὲς συνάξεις, δι' ἃς ἐκδοθήσεται ἀναλυτικὸν πρόγραμμα.

4. ΤΟΜΕΥΣ
ΘΕΙΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ - ΚΥΚΛΩΝ ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ -
ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος Σιφναῖος, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ διδαχὴ τοῦ λόγου, ἡ ἱερουργία τοῦ εὐαγγελίου εἶναι ἀρρήκτως καὶ ἀναποσπάστως συνδεδεμένη μὲ τὴν διακονίαν μας.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία μας συνέδεσε καὶ ἥνωσε εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας τὴν ἱερουργίαν τοῦ λόγου μετὰ τῆς ἱερουργίας τοῦ ἄρτου.

Ἡ διακονία αὕτη ἀσκεῖται κυρίως μὲ τὸ θεῖον κήρυγμα κατὰ τὴν τέλεσιν τῆς θείας Λειτουργίας. Εἰς ἅπαντες τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς καθ' ἑκάστην Κυριακὴν πρέπει νὰ ἐκφωνῆται κήρυγμα, νὰ κηρύττεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.

Θεωρῶ λίαν ἐπικαίρους τοὺς λόγους τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Α' Κορινθίους θ' 16-23.

«Ἐὰν γὰρ εὐαγγελίζωμαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται· οὐαὶ δέ μοί ἐστιν ἐὰν μὴ εὐαγγελίζωμαι. Εἰ γὰρ ἑκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰ δὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. Τίς οὖν μοί ἐστιν ὁ μισθός; Ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ καταχρήσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἐλεύθερος γὰρ ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδούλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους· ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι».

Δηλαδή: Διότι, ἐὰν κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον, τοῦτο δὲν μοῦ δίδει δικαίωμα νὰ καυχῶμαι. Διότι τὸ κήρυγμα εἶναι ἐπιβεβλημένη ἀνάγκη καὶ ὑποχρέωσις εἰς ἐμέ, ἀφοῦ ὁ Κύριος μὲ ἐκάλεσεν εἰς αὐτό. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς ἐμέ, ἐάν, ἀθετῶν τὴν ὑποχρέωσίν μου αὐτήν, δὲν κηρύττω τὸ εὐαγγέλιον. Διότι, ἐὰν ἔκανα τὸ κήρυγμα ἀπὸ ἰδικήν μου θέλησιν καὶ πρωτοβουλίαν, χωρὶς νὰ μοῦ εἶναι ἐπιβεβλημένον ἀπὸ τὴν διακονίαν, ποὺ μοῦ ἀνέθεσεν ὁ Κύριος, τότε θὰ εἶχα δικαίωμα νὰ μοῦ δοθεῖ μισθός. Ἐὰν ὅμως τὸ κάνω ὄχι ἀπὸ ἰδικήν μου πρωτοβουλίαν, ἀλλὰ διότι μοῦ ἀνετέθη ἡ διακονία αὐτὴ ἀπὸ τὸν Κύριον, τότε μοῦ ἔχει ἐμπιστευθεῖ ὁ Κύριος οἰκονομίαν καὶ διαχείρισιν καὶ ἀλλοίμονόν μου ἐὰν δὲν δειχθῶ πιστὸς δοῦλος καὶ οἰκονόμος. Ποῖον λοιπὸν ἔργον μένει εἰς ἐμέ, διὰ νὰ μοῦ ἀνήκη δι' αὐτὸ μισθὸς καὶ δικαίωμα νὰ καυχῶμαι; Μοῦ μένει τοῦτο· ὅταν κηρύττω τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῆς σωτηρίας, νὰ ἐναποθέσω ὡς πολύτιμον θησαυρὸν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀκροατῶν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ χωρὶς νὰ ὑποβάλω αὐτοὺς εἰς δαπάνας καὶ ἔξοδα, ὥστε νὰ μὴ κάμω ὁλότελα χρῆσιν τῆς ἐξουσίας, ποὺ μοῦ παρέχει τὸ εὐαγγέλιον νὰ τρέφωμαι ἀπὸ τοὺς Χριστιανούς. Ἀλλὰ καὶ ὅλα μου σχεδὸν τὰ δικαιώματα τὰ ἐθυσίασα χάριν τοῦ εὐαγγελίου. Διότι, καίτοι ἤμουν ἐλεύθερος ἀπὸ ὅλους καὶ δὲν ἤμουν ὑφιστάμενος εἰς κανένα ἄνθρωπον, ἐν τούτοις εἰς ὅλους ὑπε-

δούλωσα τὸν ἑαυτόν μου θελληματικῶς, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς περισσοτέρους, καὶ ἔγινα εἰς τοὺς Ἰουδαίους σὰν Ἰουδαῖος διὰ νὰ κερδήσω Ἰουδαίους· εἰς ἐκείνους ποὺ εὑρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸν μωσαϊκὸν νόμον ἔγινα σὰν νὰ ἤμουν καὶ ἐγὼ ὑπὸ νόμον, διὰ νὰ κερδήσω τοὺς ὑπὸ νόμον. Εἰς τοὺς Ἐθνικούς, ποὺ δὲν εἶχαν ὅπως οἱ Ἰουδαῖοι νόμον διὰ νὰ κερδήσω αὐτοὺς ποὺ δὲν εἶχαν νόμον, ἔγινα σὰν ἄνομος - μολονότι δὲν διέπραξα καμμίαν ἀνομίαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ζῶ σύμφωνα μὲ τὸν νόμον ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ. Ἔγινα εἰς τοὺς ἀσθενεῖς κατὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν γνῶσιν Χριστιανοὺς σὰν ἀσθενής, διὰ νὰ κερδήσω εἰς Χριστὸν τοὺς ἀσθενεῖς. Εἰς ὅλους ἔχω γίνει τὰ πάντα καὶ συγκατέβην πρὸς ὅλους τοὺς χαρακτῆρας, ὥστε μὲ κάθε τρόπον ἀνένοχον νὰ σώσω μερικούς. Πράττω δὲ τοῦτο χάριν τοῦ εὐαγγελίου διὰ νὰ γίνω μαζῆ μὲ τοὺς ἄλλους πιστοὺς σὰν ἕνας ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καὶ ἐγώ, συμμέτοχος εἰς τὰ ἀγαθά, τὰ ὁποῖα τοῦτο ὑπόσχεται.

Παραλλήλως πρὸς αὐτὴν τὴν διακονίαν ἀναπτύσσονται οἱ Κύκλοι Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς καὶ οἱ ποικίλες Ἐνοριακὲς Συνάξεις διὰ τὴν πνευματικὴν οἰκοδομὴν καὶ κατάρτισιν τῶν πιστῶν.

Ὑπομιμνήσκομεν ὅτι οἱ καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ὁμιλίες μας εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερὸν Ναὸν Καισαριανῆς θὰ ἀρχίσουν τὴν Κυριακήν 23η Ὀκτωβρίου 2005.

5. ΤΟΜΕΥΣ
ΙΕΡΑΣ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΕΩΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος Σιφναῖος, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ διακονία αὐτὴ διεξάγεται ὑπὸ τῶν Ἐντεταλμένων Πνευματικῶν εἰς τὶς Ἐνορίες καὶ ὑπὸ τοῦ περιοδεύοντος ἱεροκήρυκος.

Ἔχομεν τονίσει τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ὑπευθύνων Ποιμένων νὰ προβάλουν τὴν δύναμιν τῆς Χάριτος τοῦ Μυστηρίου καὶ νὰ συνιστοῦν εἰς τοὺς πιστοὺς νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ Μυστήριον.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἔχομεν ἐκδόσει καὶ φυλλάδιον ἵνα ἀξιοποιήσητε τοῦτο καταλλήλως.

6. ΤΟΜΕΥΣ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ τομέως αὐτοῦ ἔχομεν ἀναθέσει εἰς πενταμελῆ

Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν:

I. Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀναστασίου Τασοπούλου Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὡς Προέδρου αὐτῆς.

II. Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Εἰρηναίου Παναγιωτοπούλου, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς.

III. Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρεσβυτέρου κ. Γεωργίου Κέφη, Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς.

IV. Ἀξιοτίμου κ. Πέτρου Πενταγιώτη, θεολόγου καὶ Κατηχητοῦ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Ὑμηττοῦ καὶ

V. Ἐριτίμου κυρίας Εὐφροσύνης Ζούλη, μαθηματικοῦ, Κατηχητρίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς.

Περὶ τῆς Χριστιανικῆς ἀγωγῆς τῆς νεότητος διελάβομεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Φ. Α/4/1068/22.9.2005 Ἐγκύκλιον Σημείωμά μας.

Τὸ Σάββατον 22α Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. θὰ πραγματοποιηθεῖ Σύναξις στελεχῶν νεανικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα, εἰς ἣν θὰ ἐξετάσωμεν τὶς προοπτικὲς τῆς διακονίας μας ὑπὸ τὰ ἰσχύοντα δεδομένα.

7. ΤΟΜΕΥΣ
ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΚΛΙΣΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομόναχος κ. Χριστόδουλος Κοτσίφης.

Οἱ ἱερατικὲς κλίσεις εἶναι ἔργον Θεοῦ καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀμελοῦμεν, φροντίζοντες τόσον διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν κατάρτισιν τῶν ἱεροπαίδων - ἱεροσπουδαστῶν - ἀναγνωστῶν τῶν ἐφιεμένων ἱερᾶσθαι, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

Εἶναι φανερὰ ἡ μείωσις τῶν ἱερατικῶν κλίσεων ὅπως καὶ τὰ προβλήματα ποὺ προκύπτουν δι' ὅσους νέους ἐπιθυμοῦν νὰ διακονήσουν ὡς Ἱερεῖς τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἂς προσευχηθοῦμε ὁ Κύριος νὰ φωτίση καὶ νὰ στηρίξη τὶς ψυχὲς τῶν νέων. Ἐμεῖς ὡς Πατέρες αὐτῶν πνευματικοὶ πρέπει νὰ συνεργήσωμεν, ὥστε ἡ κλίσις αὐτῶν νὰ τελειωθῆ καὶ νὰ κατασταθῆ βεβαία καὶ ἰσχυρά.

8. ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ
ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΗΧΗΤΡΙΩΝ

Ὑπεύθυνοι τοῦ Σεμιναρίου 1) ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ 2) ὁ Ἐλλογιμώτατος κ. Παναγιώτης Μπούμης, ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν σύναξιν τῆς 22ας Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. θὰ καθορίσωμεν τὸ πρόγραμμα τῶν συνάξεων καὶ τὰ ἀναπτυχθησόμενα θέματα.

9. ΤΟΜΕΥΣ
ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος.

Εἰς αὐτὲς ἐντάσσονται:

Οἱ Σχολὲς Ἁγιογραφίας, οἱ ὁποῖες λειτουργοῦν εἰς τὶς Ἐνορίες τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν Καισαριανῆς, τῆς Ἁγίας Τριάδος Βύρωνος καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου - τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ.

Τὰ Χορευτικὰ Τμήματα.

Ἡ Χορωδία νέων.

Τὴν ἀξίαν αὐτῶν τῶν πρωτοβουλιῶν ἔχομεν ἀναπτύξει καὶ τονίσει ἐπαρκῶς κατὰ τὸ παρελθόν.

10. ΤΟΜΕΥΣ
ΝΕΑΝΙΚΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΙΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Λειτουργοῦν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καισαριανῆς ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γεωργίου Κέφη καὶ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου-Ἁγίας Φωτεινῆς Ὑμηττοῦ ὑπὸ τὴν εὐθύνην τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρεσβυτέρου κ. Γερασίμου Μπιλιλῆ.

11. ΤΟΜΕΥΣ
ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

Ὑπεύθυνοι: 1) ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος Σιφναῖος, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ 2) ὁ κύριος Λάμπρος Σκόντζος, θεολόγος.

Εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολίν μας λειτουργεῖ τὸ Ἀντιαιρετικὸν Σεμινάριον περὶ οὗ διαλαμβάνει τὸ ὑπ' ἀριθμὸν Φ./4/1114/29.9.2005 Ἐγκύκλιον Σημείωμα.

12. ΤΟΜΕΥΣ

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Γεώργιος Κέφης.

Ἡ χριστιανικὴ ἀγωγὴ τῆς νεότητος ἀσφαλῶς ἀπαιτεῖ τὴν συνεργασίαν τῆς ἐκπαιδευτικῆς κοινότητος. Οἱ ἐπισκέψεις εἰς τὰ Σχολεῖα, ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τῶν Συλλόγων Διδασκάλων καὶ Καθηγητῶν, καθὼς καὶ τῶν Συλλόγων Γονέων καὶ Κηδεμόνων συντελοῦν εἰς τὴν ἐπίτευξιν αὐτοῦ τοῦ στόχου.

Εἰς τὰ πλαίσια αὐτῆς τῆς διακονίας ἐντάσσονται:

α. Ἡ ἀποστολὴ Μηνυμάτων πρὸς τὴν ἐκπαιδευτικὴν κοινότητα ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους.

β. Ἡ διανομὴ ἀντιτύπων τῆς Καινῆς Διαθήκης εἰς τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τῆς Β' τάξεως τῶν Γυμνασίων.

Κατὰ τὸ διανυόμενον ἔτος προέβημεν εἰς τρίτην ἔκδοσιν τῆς Καινῆς Διαθήκης, Κείμενο-Μετάφραση εἰς 5.000 ἀντίτυπα.

γ. Ἡ ἀποστολὴ ἑορτίου χαιρετισμοῦ μετ' εὐχῶν καὶ γλυκισμάτων ἐπὶ τῇ σχολικῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

δ. Ἡ τέλεσις θείων Λειτουργιῶν διὰ τοὺς μαθητὲς.

ε. Ἡ οἰκονομικὴ ἐπιχορήγησις μαθητικῶν δραστηριοτήτων καὶ τῶν Συλλόγων Γονέων καὶ Κηδεμόνων.

Οἱ θεῖες Λειτουργίες διὰ τοὺς μαθητὲς τῶν Σχολείων χρειάζονται ἰδιαιτέραν μέριμναν καὶ προετοιμασίαν συμφώνως μὲ ὅσα ἔχομεν τονίσει κατὰ τὸ παρελθόν.

Κατὰ τὰ παρελθόντα ἱεραποστολικὰ ἔτη ἐτελέσαμεν θεῖες Λειτουργίες διὰ τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τῶν Δημοτικῶν, Γυμνασίων καὶ Λυκείων. Θὰ συνεχίσωμεν τὴν διακονίαν αὐτὴν καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ θύραις.

13. ΤΟΜΕΥΣ

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος.

Ἡ προετοιμασία τῶν μελλονύμφων, ἡ στήριξις τοῦ Γάμου καὶ τῆς

Οἰκογενείας εἶναι καθῆκον μας εἰς ἐποχὴν κλονισμοῦ τῶν θεσμῶν καὶ προβολῆς ἄλλων προτύπων.

Παρατηροῦμεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν μεγάλην ἀνάγκην. Διὰ τοῦτο καὶ συνεχῶς καταφεύγουν εἰς τοὺς πνευματικοὺς καὶ ἀναζητοῦν στήριγμα καὶ βοήθειαν.

14. ΤΟΜΕΥΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΆΣΕΩΣ ΑΣΘΕΝΩΝ ΚΑΙ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος κ. Εὐστάθιος Ἀρκαμούζης.

Διὰ τὴν συμπαράστασιν τῶν ἀσθενῶν εἴτε εἰς τὰ Θεραπευτήρια εἴτε εἰς τοὺς οἴκους.

Εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συσταθοῦν εἰς ἑκάστην Ἐνορίαν ὁμάδες ἐθελοντριῶν, οἱ ὁποῖες θὰ ἀνακουφίσουν τοὺς πονεμένους καὶ θὰ συμπαρασταθοῦν εἰς ἡλικιωμένους, ἀναπήρους κ.λπ ἔχοντες ἀνάγκην.

Θὰ συνεχίσωμεν τὶς Ἐθελοντικὲς Αἱμοδοσίες κατὰ τὰ ἰσχύοντα πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Τραπέζης Αἵματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας. Περὶ τῆς Αἱμοδοσίας διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 53 (Φ.1/3/1132) 5 Ὀκτωβρίου 2005 Ἐγκύκλιός μας.

15. ΤΟΜΕΥΣ
ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΕΥΟΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Σύψας, Ταμίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Συνεργαζόμεθα τόσο μὲ τὶς Στρατιωτικὲς Διοικήσεις ὅσο καὶ μὲ τοὺς Στρατιωτικοὺς Ἱερεῖς, οἵτινες ἐδρεύουν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολίν μας διὰ τὴν κάλυψιν τῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τῶν στρατευμένων.

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διανείμαμεν ἀντίτυπα Καινῆς Διαθήκης εἰς ὅλους τοὺς στρατευμένους.

16. ΤΟΜΕΥΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΕΩΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Νεκτάριος Κουτρουμάνης.

Περὶ αὐτοῦ διαλαμβάνει ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 45 (Φ.1/3/203) 21 Φεβρουαρίου 2005 Ἐγκύκλιός μας.

17. ΤΟΜΕΥΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομόναχος κ. Νεκτάριος Κανδαρᾶς.

Μὴν λησμονοῦμε τὴν εὐθύνην τῆς ἐντολῆς *«Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη»* (Ματθαίου κη' 19).

18. ΤΟΜΕΥΣ
ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρεσβύτερος κ. Νεκτάριος Κουτρουμάνης.

Οἱ Ἐνοριακὲς Βιβλιοθῆκες καλύπτουν τὶς ἀνάγκες τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Διακόνων τόσον διὰ τὴν πνευματικὴν οἰκοδομὴν αὐτῶν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν.

Καλύπτουν τὴν ἀνάγκην τῆς πνευματικῆς καταρτίσεως τῶν πιστῶν καὶ τὴν διάδοσιν τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Χρειάζεται ἐνδιαφέρον καὶ φιλομάθεια.

19. ΤΟΜΕΥΣ
ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Εἰς τὸν τομέα τῶν Ἐκδόσεων ἀκολουθοῦμε τὴν ληφθεῖσαν ἐν συνεννοήσει μὲ σᾶς ἀπόφασιν νὰ ἐκδίδωμεν τὰ διδακτικὰ βοηθήματα, ἀντὶ τῶν φυλλαδίων.

Ὑπενθυμίζομεν τὰ ἄχρι τοῦδε ἐκδοθέντα:

Α'. Εἰς τὴν σειρὰν τῶν *«Ἐνοριακῶν Πανηγύρεων»* ἐξεδόθη
τὸ ἔτος 2001-2002 βιβλιδάριον *«Γνώρισε τὴν ἐνορία σου»*,
τὸ ἔτος 2002-3 τὸ βιβλιδάριον *«Ἡ Ὀρθόδοξη λατρεία»*,
τὸ ἔτος 2003-4 τὸ βιβλιδάριον *«Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, τὸ ἔργον Του καὶ ἡ σχέσις μας μαζί Του»*,
τὸ ἔτος 2004-5 τὸ βιβλιδάριον *«Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ψυχῆς»*,

τὸ ἔτος 2005-6 τὸ βιβλίον *«Ἰησοῦς Χριστὸς, Προφήτης, Ἀρχιερεύς, Βασιλεύς».*

Β′. Εἰς τὴν σειράν *«Χριστολογικά»* ἐξεδόθησαν
διὰ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα *«Καὶ ἐγὼ πρὸς Σὲ ἔρχομαι».*
διὰ τὴν πασχάλιον περίοδον *«Ὁ Ἔνδοξος Κύριος Ἰησοῦς Χριστός».*
διὰ τὴν περίοδον τοῦ Δεκαπενταυγούστου *«Μαρία Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν πιστῶν».*

Γ′. Εἰς την σειράν «Μνῆμες» ἐξεδόθη τὸ τευχίδιον *«Μικρὰ Ἀσία, ἡ γῆ τῶν πατέρων ἡμῶν»*

Δ′. Τὰ πολύπτυχα φυλλάδια:

α) Διὰ τὴν Μεγάλην Τεσσαρακοστὴν καὶ τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα 1. *Ὁ καιρὸς τῶν ἀρετῶν. 2. ΠΡΟΘΥΜΩΣ ΑΝΑΒΑΙΝΕ εἰς τὴν πορείαν πρὸς τὸ Πάσχα Κυρίου. 3. Ἡ ἔλξις τοῦ Σταυροῦ. 4. Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ. 5. ΗΔΟΝΗ - ΟΔΥΝΗ. Τὸ δίδυμον τέρας τῶν αἰσθήσεων. 6. Ἀγάπα τὸ ἴδιον σῶμα.*

β) Διὰ τὸ Ἅγιον Δωδεκαήμερον

1. *«Ο ΛΟΓΟΣ ΣΑΡΞ ΕΓΕΝΕΤΟ»* ἤγουν προσέγγισις εἰς τὸ Μυστήριον τοῦ Θεοῦ Λόγου. 2. *«ΟΔΗΓΙΕΣ»* διὰ τὴν πνευματικὴ ζωή μας ἐν ὄψει τῶν ἑορτῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου.

γ) Διὰ τὴν Φιλανθρωπίαν

1. Ὁ Μέγας Βασίλειος μᾶς διδάσκει ὅτι: *«Ὁ Χριστὸς ἀναθέτει αὐτοὺς πού ἀγαπᾶ σ' ὅσους Τὸν ἀγαποῦν». 2. Ἡ παρουσία μας στὶς κοινωνικὲς ἀνάγκες. 3. Προσφέρατε στὸν ἔρανο τῆς ἀγάπης. 4. Ἔρανος Ἀγάπης.*

δ) Διὰ τὴν αἱμοδοσίαν

1. Αἱμοδοσία: *Πράξη ἀγάπης. 2. Πρόσκληση ἐθελοντικῆς αἱμοδοσίας.*

ε) Διὰ τὴν Νεότητα

1. *Τί χαρίζει ὁ Χριστὸς στοὺς Νέους; 2. Ἡ Προσευχή μας. 3. Μιὰ συντροφιὰ γιὰ κάθε παιδὶ τῆς πόλης μας. 4. Ἐνοριακὲς νεανικὲς συντροφιές. 5. Ἐνοριακὲς νεανικὲς συντροφιές - Μιὰ συντροφιὰ γιὰ κάθε παιδὶ τῆς πόλης μας (Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς). 6. Συντροφιὰ γιὰ νέους καὶ νέες ἄνω τῶν 18 ἐτῶν (Ἁγίου Δημητρίου). 7. Οἱ νέοι ἀξίζει νὰ εἴμαστε ἀπαιτητικοί. 8. Τὰ θεμέλια τῆς ζωῆς.*

ς) Ἀντιαιρετικά

1. Ἔμποροι πίστεως. 2. Ἡ σύγχρονη ἐπικίνδυνη πλάνη τοῦ Νεο-παγανισμοῦ. 3. Καταστροφικὲς λατρεῖες - μιὰ παγίδα γιὰ νέους.

ζ) Ποιμαντικὴ τῶν Μυστηρίων

1. ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΟΤΙ ΑΓΑΘΟΣ - Γιὰ μιὰ καλὴ ἐξομολόγηση. 2. ΕΛΥΣΕ ΤΙΣ ΩΔΙΝΕΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ. 3. Οἱ Πνευματικοὶ Πατέρες. 4. «Τῇ θλίψει ὑπομένοντες, τῇ ἐλπίδι χαίροντες, τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες». 5. Χρήσιμες ὁδηγίες γιὰ τοὺς γονεῖς, ποὺ πρόκειται νὰ βαπτίσουν τὸ παιδί τους.

η) Διὰ τὶς Ἑορτές:

1. Μαρία ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ (Δεκαπενταύγουστος). 2. Ἡ ἀρχέγονος δικαιοσύνη (Ὕψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ). 3. Ἡ ἔλευσις τοῦ Παναγίου Πνεύματος (Πεντηκοστή). 4. Ἡ πίστι στὸν Θεὸ δὲν εἶναι κάτι γιὰ νὰ ντρέπεσαι ἀλλὰ γιὰ νὰ καυχᾶσαι ἐν Κυρίῳ (Προφήτου Δανιήλ). 5. Καὶ ἰδοὺ ζῶμεν (Μάρτυρες Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς). 6. Τοὺς Πατέρας καὶ διδασκάλους τιμήσωμεν (Τριῶν Ἱεραρχῶν). 7. Ἡ Ὀρθοδοξία μας. Τὰ βασικὰ γνωρίσματά της (Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας). 8. Ἡ Νέα ταυτότητα. (Ἐθνικὴ Ἐπέτειος 25ης Μαρτίου).

θ) Γενικά

1. Τὸ σιτάρι καὶ τὸ ἄχυρον. 2. Τὸ Εὐαγγέλιον. 3. «Πολιτεύεσθε». 4. Πῶς μπορῶ νὰ δεχθῶ τὸν Χριστό. 5. Ἐγώ εἰμι ὁ Ἄρτος ὁ Ζῶν. 6. Ἡ κλῆσις μας. 7. Ὁ Θεὸς Πατέρας. 8. Ἡ προσευχή μας. 9. Τὸ ὄνομα Χριστιανός.

ι) Προγράμματα Ἑορτῶν:

Πρόγραμμα Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Ἑβδομάδος καὶ Ἁγίου Πάσχα τῶν ἐτῶν: 2003, 2004, 2005.

Πρόγραμμα Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἁγίου Δωδεκαημέρου τῶν ἐτῶν: 2001-02. 2002-03, 2003-04, 2004-05.

ια) Μηνύματα:

Χριστουγέννων τῶν ἐτῶν: 2000, 2001, 2002, 2003, 2004.
Πρωτοχρονιᾶς τῶν ἐτῶν: 2001, 2002, 2003, 2004, 2005.
Πάσχα τῶν ἐτῶν: 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005.
ιβ) Ἄλλα:

Ἱερὰ Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ στὸ INTERNET: Γυρίστε σελίδα.

Ἑσπερινὲς ὁμιλίες τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δανιήλ.

Δ'. Τὸ ἐκδιδόμενον **Ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον,** τὰ ἔσοδα τοῦ ὁποίου διατίθενται διὰ τοὺς εὐαγεῖς σκοποὺς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

20. ΤΟΜΕΥΣ
ΤΟΥ INTERNET

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀναστάσιος Τασόπουλος, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἶναι μία μαρτυρία εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον τοῦ χάους, τῶν πλανῶν καὶ τῶν συγχύσεων. Προβάλλατέ την εἰς τοὺς πιστούς.

Φιλανθρωπικὴ Διακονία

Εἰς τὴν Ἑνότητα αὐτὴν ἐντάσσονται:

1. Τὰ Ἐνοριακὰ *«Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ»*.

Εἰς τὶς Ἐνορίες μας λειτουργοῦν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου ἕως τοῦ Ἰουνίου τὰ *«Σπίτια Γαλήνης Χριστοῦ»*, τὰ ὁποῖα εἴτε μαγειρεύουν φαγητὸ καὶ τὸ προσφέρουν εἴτε διανέμουν δέματα μὲ τρόφιμα κατὰ τὶς ἑορτὲς τῶν Χριστουγέννων, τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Καλοκαίρι καὶ ὁσάκις ὑπάρχουν διαθέσιμα.

Τὸ ἔργον αὐτὸ διεξάγεται διὰ τῶν φιλοτίμων ἐθελοντριῶν.

Ἡ διαχείρισις διέπεται ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος Κανονισμοῦ Λειτουργίας τοῦ *«Κεντρικοῦ Ταμείου Φιλανθρωπίας»* καὶ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ.

Σχετικὸν εἶναι καὶ τὸ πρόσφατον Ἐγκύκλιον Σημείωμα Φ.1/4/1076/-23.9.2005.

Πρὸς προβολὴν τῆς διακονίας αὐτῆς ἐξετυπώσαμεν εἰδικὲς ἀφίσσες διὰ νὰ ἐνημερωθοῦν οἱ πιστοὶ καὶ νὰ παρακινηθοῦν εἰς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν.

2. Διανομὴ τροφίμων καὶ εἰδῶν.

Ὑπεύθυνοι 1) ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Σεραφεὶμ Μοῦζος 2) ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος κ. Ἰωάννης Γαροφαλάκης καὶ 3) ὁ Πανοσιώτατος Ἱερομόναχος κ. Νεκτάριος Κανδαρᾶς.

Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ περιλαμβάνει:

α) Τὴν καθ' ἑβδομάδα διανομὴν τροφίμων καὶ εἰδῶν.

Αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἐπεσημάνθησαν κατὰ τὴν πρόσφατον Σύναξίν μας εἶναι δύο:

Ἡ ἀνάγκη νὰ ἐπιστρατευθοῦν καὶ ἄλλοι ἀδελφοὶ διὰ νὰ βοηθήσουν τὸν ὑπεύθυνον π. Σεραφείμ.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ὑπευθύνων κατὰ τὴν παραλαβὴν αὐτῶν.

3. «Ὁ Ἔρανος τῆς Ἀγάπης»

Ὑπεύθυνος ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Σύψας, Ταμίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Διὰ τῶν ἐσόδων ἐνισχύεται τόσον τὸ *«Ἐνοριακὸν Ταμεῖον Φιλανθρωπίας»* ὅσον καὶ τὸ *«Κεντρικὸν Ταμεῖον Φιλανθρωπίας»*.

Περὶ τῆς διεξαγωγῆς αὐτοῦ διαλαμβάνει τὸ ἀποστελλόμενον Ἐγκύκλιον Σημείωμα.

Ὑπενθυμίζομεν τὶς ποιμαντορικὲς Ἐγκυκλίους μας τῶν προηγουμένων ἐτῶν εἰς τὶς ὁποῖες ἀναφέρονται οἱ ὁδηγίες μας διὰ τὸ ἱεραποστολικὸν ἔργον μας.

1) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 1 (Φ. 1/3/540) 24. 9. 2000
2) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 16 (Φ. 1/3/670) 24. 9. 2001
3) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 23 (Φ. 1/3/773) 20. 8. 2002
4) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 31 (Φ. 1/3/706) 1. 9. 2003
5) Ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 36 (Φ. 1/3/1033) 2. 9. 2004

Ἀγαπητοί
Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ ὑμνητὴς τῆς ἱερωσύνης εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ δευτέρου λόγου του «*περὶ ἱερωσύνης*» θεωρεῖ τὴν διαποίμανσιν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐκδήλωσιν καὶ ἔκφρασιν τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν. «*Καὶ τί τούτου τοῦ κέρδους, ἔφην, ἂν γένοιτο μεῖζον ἢ τὸ ταῦτα φαίνεσθαι πράττοντας, ἅπερ δείγματα τῆς εἰς τὸν Χριστὸν ἀγάπης αὐτὸς ἔφησεν εἶναι ὁ Χριστός;*» (Ε.Π.Ε 28, σελ. 84).

Δηλαδή· Καὶ ποῖον κέρδος θὰ ἠμποροῦσε νὰ θεωρηθεῖ ἀνώτερον ἀπὸ τὸ νὰ ἐκτελοῦμεν αὐτὸ ποὺ ὁ Χριστὸς ὠνόμασε δεῖγμα τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης;

Ὁ Κύριος μᾶς καλεῖ «*Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου*» (Ἰωάννου κα' 16). Ὅποιος ἀγαπᾶ τὸν Κύριον, τὸν Ἐσταυρωμένον καὶ Ἀναστάντα ποιμαίνει τὸν λαὸν Αὐτοῦ ὃν «*περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος*» (Α' Πέτρου κ' 28).

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ, ΒΥΡΩΝΟΣ ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ